UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

6 ГРУДНЯ
Число No 49
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
DECEMBER 6, 1973

ХИТКИЙ МИР НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Заключений під натиском СССР та США мир між Ізраїлем та арабами держиться на дуже хитких ногах.

Постійні перестріли між арабськими та ізраїльськими вояками, неспроможність ізраїльського та єгипетського командування до говоритися відносно устійнення фронту та постійні напади арабських партизанів на Ізраїль зовсім не виглядають на мир.

18 грудня повинна би розпочатися в Женеві мирова конференція, на якій мали б бути устійнені умови постійного миру. Але не знати, чи до тої конференції дійде, бо деякі арабські держави, що воювали з Ізраїлем, відмовляються брати в ній участь, доки Ізраїль не виведе своїх військ із зайнятих арабських територій. Ізраїль знову боїться звільнити зайняті арабські території, бо тоді заіснує небезпека, що арабські держави можуть скорше знищити Ізраїль.

Єгипет дістав свіжу зброю та воєнне устаткування від СССР й заповів, що він може дальше вести війну, якщо Ізраїль не погодиться на його умовини.

Для ладнання справ вибирається до Єгипту, а певно й до Ізраїля, американський міністер закордонних справ д-р Г. Кіссінджер, але чи йому вдасться знайти шляхи порозуміння між Ізраїлем та арабами, годі сказати.

В мировій конференції в Женеві хотять брати участь теж палестинські терористи через своїх заступників, чому противиться Ізраїль. Тому представники терористів їздили до Москви й шукали піддержки в уряді СССР, який, враз із США, буде старатися довести до постійного миру між арабами та Ізраїлем. Палестинські терористи висувають проєкт створення окремої палестинської держави із території, що до 1967 року належала до королівства Йорданії. Ця нова держава або була би самостійною, або була би в союзі з йорданським королівством. Покищо, цей проєкт піддержує мабуть лише СССР. З арабських держав лише король Йорданії Гусейн заявився, що він не є проти того проєкту. Певно, що й він буде темою нарад мирової конференції в Женеві.

Молодий Беннет провідником партії

Провідником партії суспільного кредиту в Британській Колюмбії вибрали 41-річного Б. Беннета, сина кол. прем'єра Британської Колюмбії із партії суспільного кредиту В. Беннета. Батько Б. Беннета був послом з виборчої округи Оканаган-південь через 32 роки. Після програних партією виборів, Беннет зрезиґнував і зі свого посольського мандату. Тепер в політику пішов його син.

Шість мільйонів в нагородах

Канадська олімпійська льотерія пропонує шість головних виграшів по одному мільйонові долярів, другий виграш буде пів мільйона, а третій чверть. Квитки на льотерію коштують по 10 долярів.

Помер співак М. Голинський

В Едмонтоні помер на 83-ому році життя після тритижневої важкої недуги, оперовий співак Михайло Голинський.

Покійний визначався гарним і сильним голосом — був героїчний тенор — і виступав як соліст у польських оперних театрах (1925-1926) та в державних оперних театрах в Києві, Харкові та Одесі (1927 1930). М. Голинський виступав теж із численними концертами в різних европейських, американських та канадських містах. Зі своїми концертами об'їхав він 4 рази всі більші американські та канадські міста. Від минулої війни покійний проживав у Торонто, а останніх кілька років жив у Едмонтоні, де писав свої спомини, яких не вспів докінчити.

Похорон покійного відбувся в четвер, 6 грудня з української католицької катедральної церкви св. Йосафата в Едмонтоні на український цвинтар св. Михаїла.

Ширшу згадку про покійного помістимо в одному з чергових чисел „УВ".

СИРІЯ СТАВИТЬ УМОВИНИ

Уряд Сирії заявив, що він звільнить ізраїльських вояків із полону щойно тоді, як ізраїльські вояки зачнуть звільняти сирійські території, зайняті у війнах 1967 та 1973 року. Сирія від мовилася навіть подати список ізраїльських полонених, поки Ізраїль не звільнить території, зайнятих цього року.

АНГЛІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІДЕ ДО КИТАЮ

На запрошення китайського прем'єра Джов-Ен лая англійський прем'єр Гіт вибирається в днях 4-12 січня з відвідинами до Китаю. То будуть перші офіційні відвідини англійського прем'єра в Китаї.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ГРОШЕЙ

В Парижі відбулася конференція міністрів фінансів п'ятьох найбагатших країн світу: США, Англії, Франції, Західньої Німеччини та Японії. Міністри не видали ніякої заяви, над чим радили, але загально припускають, що темою нарад було фінансове положення в світі.

Короткі вістки

► **Канадська компанія** „Інтерпровіншел пайплайн" з Торонто підготовляє побудову 513-милевого нафтопроводу з Сарнії до Монреалю, щоб забезпечити Квебек нафтовою ропою з Західної Канади.

► **Канада має прибл.** 10,000 полярних ведмедів. Щороку дозволяють застрілити кілька сот, але то не загрожує знищенням білих ведмедів.

► **Канадський експорт у** місяці жовтні осягнув суму 2.14 мільярдів долярів, у порівнанні із 1.98 мільярдів долярів у минулому році.

► **Остаточний збір** збіжжя в Канаді в цьому році оцінено на 628.7 мільйонів бушлів. В 1972 році в Канаді зібрано лиш 533.3 мільйони бушлів.

► **Оттавська поліція** віднайшла 30,000 фунтів волового м'яса, вартости прибл. 24,000 долярів, що його злодії вкрали перед кількома днями з трейлера перевозової компанії.

► **В. МакЛелан збудував** в Каліфорнії найменший у світі мотор, що має лише одну тисячну кінської сили. Ним можна користуватися хиба в „цирку бліх".

► **Щоб зменшити число** безробітних, данський уряд заборонив в'їзд до Данії чужоземним робітникам та дав доручення позвільнюати деяких уже працюючих у Данії чужоземців.

► **Альжир навістив** легкий землетрус, наслідком якого згинуло 4 особи.

► **В столиці Бразилії** знайдено вісім трупів, яких замордувала спеціяльна „бриґада смерти", якої досі поліція не викрила. Всі трупи були покалічені.

► **В копальнях вугілля** американського стейту Огайо видобувають більше вугілля, як в Індії та Пакістані разом взятих.

► **Щоб забезпечити** мешканців Чікаґа молоком, його довозять із деяких околиць, що віддалені від Чікаґа 400 миль.

► **Американські компанії** та поодинокі американці написали в 1972 році понад 25 мільярдів чеків, на загальну суму 192 мільярди долярів, які перейшли через 94 мільйони банкових конт.

► **Двох совєтських** шпигунів у Швеції зголосилося на поліції й виявили двох дальших совєтських шпигунів, редакторів газети „Фіб Актуеллт", яких поліція арештувала.

► **Більше, як дві третини** американських родин мають власні автомобілі, а 8% американських родин мають два або більше автомобілів.

► **Найбільша площа до** совгання на штучному леді є в Токіо. Вона збудована в 1960 році й має 43,000 квадратових стіп поверхні.

► **СССР проголосив, що** його цьогорічний збір збіжжя є значно більший від минулорічного й досягнув 215 мільйонів тонн, в порівнанні до 168 мільйонів тонн у минулому році.

► **В 1972 році** спроваджено до Канади 774 мільйони квадратних ярдів різних тканин, на 38.2% більше, як в 1971 році, а на 55% більше, як 1966 році.

► **Фінський вояк,** що повнить службу на ізраїльсько-арабському фронті, заснув на військовому автомобілі, який наїхав на другий автомобіль. Вояк згинув. То була перша жертва між вояками ОН на арабсько-ізраїльському фронті.

► **Пересічна** американська фарма вживає тепер двічі стільки електрики, як перед 15 роками.

► **Перед 10 роками в** Альжирі було всього 2,800 університетських студентів. Сьогодні є вже 28,000.

► **В німецькому місті** Франкфурті вибухла бомба в поштовій скринці. Поліція знайшла ще шість посилок із бомбами, які були адресовані різним особам у Ізраїлі.

Величаві українські торжества в Римі

ВІДБУВСЯ VI СИНОД УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Неділі 19 та 25 листопада були історичними днями в Римі для Української Католицької Церкви. На той час з'їхалися до Риму українські католицькі Владики з цілого світу, щоб взяти участь у торжествах, що їх на той час заплянував Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви Йосиф.

В неділю, 19 листопада відбулося врочисте перенесення тлінних останків кол. Львівського Митрополита Йосифа Сембратовича, що помер в Римі 1900 року й був похоронений у братській могилі римських кардиналів на цвинтарі „Кампо Верано" до Собору св. Софії.

Під будинком собору св. Софії є 21 крипта й у одній із крипт зложено тлінні останки Львівського Митрополита. З тої нагоди відбулася в соборі св. Софії Архиєрейська св. Літургія, що її служив Верховний Архиєпископ у сослуженні Владик та священиків, а відтак відбувся святковий обід в їдальні Українського Католицького Університету ім. св. Климентія.

В чергову неділю, 25 листопада українські Владики відзначили врочисто ювілей 350-річчя смерти св. Йосафата. З тої нагоди відслужили всі українські Владики під проводом Верховного Архиєпископа на гробі св. Йосафата в соборі св. Петра в Римі Архиєрейську св. Літургію, що в ній взяли участь численні прочани з вільного світу та українці, що живуть у Римі.

Після Служби Божої відбувся святковий обід в їдальні Українського Католицького Університету, що в ньому взяли участь, крім українських Владик та священиків, теж запрошені гості — Римські кардинали та амбасадори різних держав.

В вівторок, 20 листопада відбувся з нагоди 350-річного ювілею смерти св. Йосафата святочний концерт в „Авдіторіюм" при вул. Кончіліяціоне, на якому були приявні також різні церковні та світські достойники. На концерті виступали: хор „Прометей" парафії св. Володимира й Ольги в Чікаґо в супроводі оркестри, під орудою Р. Андрушка, Візантійсько-український хор з Утрехту під орудою проф. д-ра М. Антоновича, тріо „Незабудьки" з Чікаґо, солістка М. Дублянниця-Гузар та солісти М. Костелина, О. Савин та В. Сурівка.

На концерті виголосили промови Верховний Архиєпископ Йосиф та Вінніпеський Митрополит Максим (Германюк).

На всіх урочистостях були приявні численні прочани, священики, числом прибл. 20, що прибули на ці торжества зі США, Канади та різних европейських країн.

Дальшою ціллю приїзду українських Владик до Риму було відбуття VI. Синоду Української Католицької Церкви, що його відбули Владики під проводом Верховного Архиєпископа Йосифа.

Після Синоду українські Владики були прийняті на окремій авдієнції Папою Павлом VI.

Тут подаємо лише загальні відомості про римські торжества. Подрібний звіт із врочистостей та докладний їх перебіг подамо після одержання офіційного комунікату з Риму.

Помер перший прем'єр Ізраїля Бен Ґуріон

В суботу, 1 грудня помер в шпиталі в Єрусалимі перший прем'єр Ізраїлю й будівничий жидівської держави Ізраїля Давид Бен Ґуріон, проживши 87 років. Він народився в царській Росії і 17-річним хлопцем виїхав до Палестини. Ціле своє життя він присвятив боротьбі за Ізраїльську державу й врешті її діждався. Він був першим прем'єром Ізраїля до 1953 року, коли поселився в звичайному сільсько-господарському „кіббуц-і" недалеко пустині Негев, де працював і писав свої спомини. 18 листопада він дістав вилив крови до мізку, його перевезли до шпиталю в Єрусалимі, де він і помер.

Згідно з його бажанням, його поховано скромно без промов поблизу „кіббуцу", де він жив. Передтим його тіло було виставлене в звичайній закритій домовині в будинку, де біля неї перейшло понад 8,000 жидів. Поза зовнішною жалобою-опущенням хоругов на державних будинках, Бен-Ґуріонові не віддавано ніяких почестей. Лише відділ вояків сторожив парляменту, щоб не напали арабські терористи.

Дальша співпраця між Індією і СССР

Секретар совєтської комуністичної партії А. Косиґін побував із чотириденними відвідинами у Індії, де перевів довгі розмови з індійським прем'єром Індіра Ганді.

У вислідi Індія і СССР підписали умови про 15-річну тісну співпрацю в господарській та економічній ділянці, на основі якого Індія буде переводити плянування своєї господарки в порозумінні з СССР, згл. навіть на основі совєтських плянів.

У той спосіб Індія буде зв'язана дуже цупко із СССР, який буде накидати Індії свої господарські пляни. Зате СССР приобіцяв Індії повну військову допомогу в доставі зброї та військового устаткування.

СССР домагався права причалу для совєтських військових суден у індійських портах, але Індія на те не погодилася. Індія домагалася від СССР достави нафтової ропи, на що знову Брежнєв відповів, що, якщо СССР зможе, то постарається прийти Індії з допомогою.

Обі держави зобов'язалися до 1980 року подвоїти свій торговельний оборот.

Новий податок від перельотів

Федеральний міністер для справ транспорту Ж. Маршан проголосив, що всі канадці, які користуватимуться літаками, будуть платити окремий податок від перельотів в сумі 2.80 долярів від кожного разу, коли всідатимуть до літака. Якщо хтось по дорозі перерве подорож і буде відтак всідати до літака, щоб продовжувати подорож, мусить платити другий раз 2.80 дол. Міністер Маршан заявив, що Канада платить річно 150 мільйонів долярів на вдержання канадських летовищ і дістає в формі різних оплат від летовищ всього 70 мільйонів долярів. Тому уряд вважає, що недобір повинні покривати ті канадці, що користаються літаками.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ПРОМОВЛЯЄ В ЧАСІ КОНЦЕРТУ. На сцені хор парафії св. Володимира і Ольги з Чікаго „Прометей".

КОНЦЕРТ З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ 350-РІЧЧЯ СМЕРТИ СВ. ЙОСАФАТА в авдиторії ул. Кончіліяціоне в Римі. Українські прочани та гості в часі промови Верховного Архиєпископа.

ДВАДЦЯТА ШОСТА НЕДІЛЯ
ПІСЛЯ ЗІШЕСТЯ

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 229

Брати, як сини світла ходіть, бо плід світла лежить у всякій доброті і праведності і правді, досвідчайте, що подобається Богу, а не беріть участи в неплідних ділах тьми, але радше картайте, бо про те, що діється у них потаємно, соромно й говорити. Усе ж, що є доганним, відкривається світлом.

Бо все, що виявляється, є світлом. Для того говорить: Встань, котрий спиш, і воскресни з мертвих, а просвітить тебе Христос. Глядіть, отже, якби вам обережно ходити, не як немудрі, користаючи добре з часу, бо дні лукаві.

Тому не будьте нерозумними, а зрозумійте, що є воля Божа. І не впивайтеся вином, в котрім є розпуста, а наповняйтеся Духом, бесідуючи між собою псальмами, і гимнами, і духовними піснями, співаючи і граючи в ваших серцях Господеві.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 66

Сказав Господь таку притчу:

В одного багатого чоловіка зародила добре нива. І міркував він сам собі, кажучи: що робити, що не маю де зібрати урожаю мого?

І сказав: Ось що зроблю: розберу мої клуні і збудую простірніші, там звезу мій урожай увесь і моє добро. І скажу моїй душі: душе, маєш багато добра, зложеного на багато літ: споживай, їж, пий і веселися.

Сказав же йому Бог: нерозумний, цієї ночі зажадають від тебе твою душу, а те, що ти наготовив, кому буде?

Отак, хто для себе збирає, а не для Бога багатіє.

Богослуження: грудень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
9. — Гай Прері 10 рано; Ріно 4 попо.
16. — Норт Стар 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
23. — Кентуан 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
24. — Ройс 9.30 вечір
25. — Ріно 10 рано; Кентуан 4 попол.
26. — Гай Прері 10 рано; Гренд Прері 7.30 вечір
27. — Райкрофт 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
30. — Форт Сейнт Джон 10 рано
Мітінг у справі ведення резиденції — відбудеться 10 листопада в Гренд Прері (109 Аве. і 102 Ст.) в 2 год. попол.
Церковний спів — 17, 24 листопада; 1, 8, 15 грудня в хаті п-ства Г. Гоїв, Піс Ривер — 2 год. попол.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
9. — Восетна 10.30 і річний мітінг
16. — Смоки Лейк 10.30; річний мітінг.
19. Николая — Елдорена 10.30 річний мітінг.
22. Непор. Зачаття — Радвей 10.30; мітінг.
23. — Параскевія 10.30
30. — Смоки Лейк 10.30; мітінг.

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
9. — Боннвил 10
16. — Ст. Павль 10
19. — Глендон 10
22. — Глендон 10
23. — Айрон Ривер 10.30
24. Навеч. Різдв. (Новий ст.) — Боннивил: від 9-10.30 веч. сповідь; 10.30-12 Повеч. Всен.; год. 12 півн. Св. Літургія і Різдв. Слово.
25. Різдво (Новий ст.) — Ст. Павль: від год. 10-11 Всеночне сповідь; 11 рано Св. Літургія і Різдв. Слово.
30. — Боннивил 10 рано.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
9. — Едсон год. 10.30
16. — Чергіл год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
9. — Лемонт
16. — Восток св. Михаїла
23. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
9. — Голден год. 8.30, Коперник год. 10.30
16. — Голден год. 8.30, Голденфарми год. 10.30
23. — Голден год. 103.0 співана.
24. — Голден год. 11 вночі — сповідь, год. 11.30 Велике Повечеріє, з Литією, св. Літургія і мировання людей.
25. — Коперник год. 10.00 сповідь, год. 10.30 Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія і мировання людей.
26. — Дейзленд год. 10.00 сповідь, 10.30 Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія і мировання людей.
23. — Голден год. 10.30 співана.
30. — Голден год. 10.30 співана.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
9. — Редвотер 9; Федора 10.30
16. — Редвотер 10.30
23. — Редвотер 9; Вог 10.30
25. Різдво І. Хр. — Редвотер опівночі 12.00; Вог 10.30
26. Собор Пр. Д. — Федора 10.30
27. Првч. Стефана — Редвотер 9
30. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
9. — Атабаска 10
16. — Просперіті 10
19. — Атабаска 10
22. — Росінгтон 10
23. — Бойл 10
25. — Атабаска опівночі; Ню Пайн Крік 11 рано
30. — Фрейнс 11

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
9. — Файделіті 10.30
16. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
23. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 12 опівночі; Файделіті 10 рано
26. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
9. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
16. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
23. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
24. — Ту Гилс, год. 10.30 ввечорі
25. — Новий Київ, год. 10
30. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
9. — Кемроз 9.00, Равнд Гіл 11.00 Річні збори (мітінг).
16. — Гей Лейкс 10.30
23. — Кемроз 8.30, Равнд Гіл 11.
24. — СВЯТ-ВЕЧІР, піст, Равнд Гіл 11.00 ввечір, Сповідь, „Знами Бог"
25. — Різдво Христове, Равнд Гіл 12.00 по півночі; Служба Божа Кемроз 8.00 рано Сповідь, „Знами Бог", 9.00 рано: Служба Божа
Гей Лейкс 11.00 рано; Сповідь, „Знами Бог" і Служба Божа.
30. — Неділя по Різдві, Кемроз 9, Равнд Гіл 11.00

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
9. — Інісфрі XI ренч 10.30
16. — Інісфрі-місто 10.30
19. — Інісфрі XI ренч 10.00
22. — Менвіл 10.30
23. — Інісфрі X ренч 10.30
25. — Ренфурлі опівночі; Інісфрі-місто 10.30
30. — Менвіл 10.30

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
9. — Стрий
16. — Спедден
23. — Сокаль
24. — Вилна (год. 11 веч. Повечеріє, Різдвяна Сл. Божа о год. 12-ій опівночі
25. — Вилна, год. 10.30 чит. Сл. Божа
30. — Давнінг

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
9. — Дервент 9.00; Елк Пойнт 11.00
16. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
19. — Дервент 10.30 (Св. Миколая)
22. — Дервент 10.30 (Неп. Зач.)
23. — Дервент 10.30
24. — Верміліон 12.00 (північ)
25. — Дервент 10.30
30. — Дервент 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
9. — Витків
16. — Норт Батлефорд; 2.30 в Радісон
23. — Медов Лейк
25. Різдво Г.Н.І.Х. — Радісон год. 10.30 рано
30. — Норт Батлефорд

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
9. — Вакав 9; Прудгом 11
16. — Вакав 9; Борщів 11
23. — Вакав 10
24./25 — Вакав (новий ст.) 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
9. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Пеллі год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.
16. — Пеллі год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран Місто год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; год. 4.00 попол.: Вечірня.
19. — Арран Місто год. 9.00 рано: Вечірня велика з Всеночним; год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; год. 4.00 попол.: Вечірня.
21. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Вайтбіч год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.
23. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран Весна год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.

ЖУРБА ПРО ЗАВТРА

о. В. Л.

Двадцять шоста неділя по Зісланні Святого Духа Євангелія від. св. Луки 12, 16 — 21 (зач. 66)

1. Стотретій псалом Давида, яким розпочинається наша Вечірня і з нею наступний літургійний день, такими словами відправляє людину на її нічний спочинок, незаколочений журбою про завтра: Всі на Тебе, Господи, ждуть, щоб Ти їм дав поживу у свій час: Ти їм даєш її, і вони збирають; Ти отвираєш твою руку, і всі насичуються з Твоєї доброти (27 — 28).

Господь Бог так, як дбайливий за свою домашню звірину господар, старається про все живуче створіння, зокрема про людину, що одна вміє просити в Господа Бога того старання про себе і для створінь, які того не вміють: Хліб наш насущний даждь нам днесь.

Божі старання про всі живучі створіння називаються Божим «Провидінням. Воно наглядніше виходить на живучих німих створіннях, як на розумній людині. Людині Господь Бог дав розум, тим самим вложив на неї обов'язок пожуритися самій собою. Живучим нерозумним створінням журиться в цілості сам Господь Бог.

Вчені, що досліджують відліт у теплі краї птиць, які на півночі не мали б для себе в зимову пору тепла і поживи, і їхній поворот до своїх країв ранньою весною, здвигають раменами: Хто тим птицям каже, що пора вирушати в далеку дорогу, яка їм найбезпечніша? Хто їх знову кличе в їхні краї, запевняючи їх, що там вони застануть весну і будуть мати все потрібне до життя?

Це така обміркована подорож з поворотом, що ввесь її плян вартий людського думання. Вони самі не вміють думати. За них і про них думає Господь Бог, що в тих птиць збуджує якийсь дивний неспокій, якесь прочуття тих загроз, що їх несе з собою недалека зима, і гонить їх туди, де вони від тих загроз будуть забезпечені.

Людина в початках свого життя на землі, не сягала журбою поза дні. Не інакше, як усі живучі створіння, вона жила виключно з ласки Божого Провидіння. Щойно тоді, як людина осілась на землі, побудувала собі дах над головою, зачала управляти ріллю, її журба понеслася в будучину. Законом життя вже культурної людини стало правило: людина тим більше культурна, чим більше вона глядить у свою будучину.

Це правило настільки правильне, що людина, розумне Боже створіння, повинна думати про свою будучину. Що більше, вона повинна думати про свою вічність. Але вона має свої застереження. Ті застереження робить Ісус Христос, скільки разів навчає про Боже Провидіння і нарочно дібраними словами та прикладами остерігає людину, щоб вона за своїми журбами про свою будучину не забувала, що вона більше в Божих, ніж у її руках.

2. Євангелія читана на св. Літургії 26-тої неділі по Зісланні Святого Духа, оповідає про нерозумну людину, яка всю журбу про завтра бере в свої руки.

В урожайний рік господар підрахував, що його стодоли не помістять великого річного збору з піль. Він вирішує перебудувати замалі стодоли на більші звезти до них великий збір.

І на думку, як все те буде зроблене, радіє, кажучи: душе, маєш багато добра, що лежить на довгі роки; спочивай, їж, пий, веселися.

Але до слова приходить Господь Бог, про якого нерозумний, багатий господар не згадав ні одним словом: Безумний, цієї ночі візьмуть твою душу від тебе, а те, що ти наготовив, кому буде? (Лк. 12, 20).

3. Журба про завтра — то не тільки повинність, то зміст і змисл життя людини. Коли б їх людина не мала, в душі буде її порожньо, хоч би вона мала всього добра повні жмені і повні кишені. Але та журба не сміє бути їй хмарою, яка заслонювала б їй „царство Боже і його правду", що про них вона насамперед має дбати.

Та журба не сміє бути надмірна, бо за нею людина забуде не тільки про Бога і ближнього, за нею вона забуде і про те, що їй самій „єдине на спасіння". Дневі, який живеться, доволі його злоби. Завтрішній день сам про себе буде журитися (Мт. 6, 34). Ним буде разом з людиною журитися Господь Бог, який дозволяє людині жити.

Іменини Преосв. Владики Ніла

Численні представники української католицької громади зібралися в четвер, 29 листопада вечором в просторій резиденції Владики Ніла, щоб привітати його з його Іменинами. Відзначення іменин Владики було призначене первісно на день 22 листопада. Одначе з уваги на виїзд Преосвящ. Владики до Риму де він брав участь у перенесенням тлінних останків Львівського Митрополита Йосифа Сембратовича до крипти в соборі св. Софії, в відзначенні 350-річчя смерти св. Йосафата та в VI Соборі Української Католицької Церкви, святкування того дня не відбулися. Зате, як сказав Преосв. Владика у своїй промові, в той день влаштували йому прийняття з нагоди іменин зібрані в Римі Владики, з яких хтось прочитав в „Українських Вістях" повідомлення, що на той день було запляновано відзначення іменин у Едмонтоні.

Підготовкою іменин зайнялася президія Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії — д-р М. Снігурович — голова, М. Сус — секретар, І. Вероба — скарбник та о. митрат М. Сопуляк — духовний асистент. Представники БУКК постаралися про напитки, ЛУКЖ про перекуску, а УКЮ про квіти.

Святкування розпочав д-р М. Снігурович, вітаючи Преосв. Владику, а відтак попросив о. Б. Снігуровича скласти привіт Преосв. Владиці від імені всіх священиків єпархії, що прибули на іменини навіть із дальших сторін. В гарно обдуманій промові о. Б. Снігурович подякував Преосв.Владиці за його труди та працю для вірних Єпархії та за його працю в церковному та громадському житті. Свою промову закінчив о. Снігурович молитвою по освяченні: „Найперше пом'яни, Господи, боголюбивого єпископа нашого Кир Ніла"...

Черговим бесідником був заступник спікера провінційної Легіслятури п. В. Дячук, який привітав Преосв. Владику від імені провінційних послів українців-католиків.

Від імені відділу КУК в Едмонтоні в заступстві неприявного голови вітав Владику п. Р. Осташевський, який сказав, що Владику шанують не лише члени Української Католицької Церкви, але теж і інші українці за його щире громадське наставлення до всіх справ. Голова Централі д-р М. Снігурович вітав Владику від імені зорганізованих українців Католиків, а саме від імени БУКК, ЛУКЖ та УКЮ, як теж від усіх мирян, що не є членами вищезгаданих організацій та від імені всіх парафій. Він теж передав Владиці дарунок від поодиноких присутніх, від імені парафіяльних та єпархіяльних та від мирянських та світських організацій. Після того чоловічий катедральний хор під орудою п. М. Іваника відспівав многоліттєвіє. Дві представниці УКЮ Р. Ільків та Т. Вареница передали Владиці китицю прекрасних троянд. І знову хор заспівав „многая літа".

Відтак промовив Достойний Іменинник Преосв. Владика Ніл. Він передусім подякував усім приявним за увагу до його особи та підкреслив заслуги організацій БУКК, ЛУКЖ та УКЮ для Єпархії та для цілої Помісної Церкви так у Канаді, як теж і поза її межами. Владика переповів коротко перебіг торжеств у Римі, що їх він був учасником. Про це є окрема новинка в „УВ", тому цього не хочемо повторювати. Зокрема Владика подякував хорові за те, що звеличив його іменини своїм співом.

Після промови Владики згаданий катедральний хор відспівав ще раз многоліттєвіє Владиці, а відтак членкині ЛУКЖ із відділу св. Василія подали приявним дуже смачну перекуску, а члени БУКК напитки. На закінчення членкині ЛУКЖ подали каву та солодке.

В міжчасі всі присутні підходили поодиноко до Владики та складали йому особисто побажання. Владика мав для кожного щире слово подяки й заохоти.

Від імені Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії складаю щиру подяку всім, що чимнебудь причинилися до звеличання цього рокового свята. Нехай Всевишній нагородить усіх за щире та добре серце.

д-р М. Снігурович, голова Централі Українців Католиків Едмонтонскої єпархії

Роковини Листопадового чину в Римі

День першого Листопада відзначила українська римська громада чисельною участю в Архиєрейській Службі Божій, яку відправив Верховний Архиєпископ Йосиф у храмі святої Софії. Співслужителями були: о. д-р Д. Блажейовський, о. А. Рижак, настоятель Студитів, о. д-р І. Музичка, о. проф. Ю. Мокрицький ЧСТС, о. д-р Ю. Федорів, о. д-р Ст. Гарванко, о. Ст. Чміль СДБ, о. Р. Саба СДБ, о. канцлер д-р І. Хома і о. П. Стецюк; дияконував і виконував обов'язки церемоніета о. д-р Л. Гузар ЧСТС; співав хор Малої семінарії; сольові партії виконувала співачка М. Гузар-Дубляниця.

Присутніми були: о. консультор М. Ваврик ЧСВВ, о. секретар І. Патрило ЧСВВ, як представники Головної Управи ЧСВВ; також: о. Є. Химій ЧСВВ, ректор колегії св. Йосафата, й о. В. Сапеляк, ректор Малої Семінарії; окремі місця зайняли Сестри — Василіянки, Служебниці й Катехитки Святої Анни.

Після Євангелія Блаженніший Йосиф виголосив коротку проповідь, у якій розгорнув думку Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького: „Основою творення держави є традиція". Наприкінці відправлено спільну Панахиду за упокій душ тих, які поклали своє життя за волю України.

Після відправ відбулася зустріч учасників молінь з Верховним Архиєпископом Йосифом у приміщеннях Українського Католицького Університету.

Заборонили католицький журнал

Югословянське радіо повідомило, що уряд заборонив видавати офіційний орган католицької дієцезії в Загребі „Глас Концілія" (Голос Собору). Причиною заборони було те, що в часописі надруковано дві статті: „Зустріч надії" та „Плач розпорошених греко-католиків", у яких обговорювано становище греко-католиків у Румунії. Югословянський цензор уважав, що часопис подавав фальшиві інформації про життя греко-католиків у Румунії й заборонив дальше видавати часопис.

Зруйнували церкву в Афганістані

В столиці Афганістану Кабул зруйновано одвиноку християнську церкву, збудовану в 1921 році коштом 280.000 долярів. До тої церкви ходили християни з різних дипломатичних представництв. Проти зруйнування церкви протестують християни з різних країн, одначе уряд Афганістану не звертає на те ніякої уваги, бо він є під впливом СССР, який старається скрізь нищити релігію.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

9 грудня, неділя 25 по Сош. Алипія
13 грудня, четвер †Андрея ап.
16 грудня, неділя 26 по Сош. Софонії
19 грудня, середа Николая Чудотворця св.
22 грудня, субота Непороч. Зач. Преч. Діви Марії
23 грудня, неділя 27 по Сош. Мини
30 грудня, неділя Праотців. Даниїла

Григоріянський календар.

9 грудня, неділя 26 по Сош. Неп. Зач. Пр. Д. М.
16 грудня, неділя Праотця Аггея
23 грудня, неділя Отців 27 по С. 10 мч. у Кр.
24 грудня, понеділок Євгенії препмч.
25 грудня, вівторок **Різдво Христове**
26 грудня, середа **Собор Пресв. Богородиці**
27 грудня, четвер **Стефана первмч.**
30 грудня, неділя По Різдві. 29 по Сош. Анисії
31 грудня, понеділок Меланії преп.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти. Жадайте даровнх ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

✝

З великим сумом і жалем повідомляємо друзів покійного та українське громадянство про смерть нашого двоюрідного брата і вуйка

бл. п. Петра РОМАНКОВА

довголітного члена ОУН, родом з Мужилова, пов. Підгайці, що, по довгій та важкій хворобі, упокоївся в Бозі, 27 листопада ц.р. в Боффало, Н. Й., США на 63-ому році життя. Похорон покійного відбувся в понеділок, 3 грудня з української католицької церкви в Боффало. Покійного оплакує

сестра в Україні та брат в Англії, Григорій і Іван і сестрінка Марійка Романків

✝

В першу болючу річницю смерти
бл. п. Івана ВОРОБЦЯ-КАРПАТСЬКОГО
буде відслужена заупокійна св. Літургія в середу, 12 грудня в год. 9-ій ранку в церкві св. Юрія Побідоносця, що на неї запрошує приятелів та знайомих покійного.

Дружина й родина

✝

В п'яту болючу річницю смерти
бл. п. НАДІЇ З ІВАНЦІВ РОМАНКІВ
та в першу болючу річницю смерти
бл. п. Д-РА ІВАНА РОМАНКОВА

будуть відслужені поминальні Служби Божі в неділю, 9 грудня в год. 12-ій вполудне, в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні та в вівторок, 11 грудня в год. 8-ій ранку в церкві св. Михаїла в Йонкерс, Н.Й.

Про молитви за душі померлих просять

Богдана Романків, дочка
д-р Любомир Романків, син
д-р Василь Іванець,
брат з дружиною Парасею

СЛУЖБА БОЖА В СОБОРІ СВ. СОФІЇ З НАГОДИ ПЕРЕНЕСЕННЯ тлінних останків Митрополита Йосифа Сембратовича. Служать Українські Владики із Верховним Архиєпископом Йосифом.

ПЕРЕБІГ НАРАД ДРУГОГО СКВУ

Головним завданням другого СКВУ, що відбувся в Торонті в днях від 1-го до 4-го листопадра, була оборона прав українського народу в його тяжкій боротьбі до незалежного існування України, яке — особливо важливе тепер, коли найелементарніші людські права населення нашої батьківщини брутально і систематично порушують ся окупаційним московським режимом та дальший розвиток і збереження українських поселень у західньому світі.

Перша пленарна сесія

Перша пленарна сесія другого СКВУ почалася 1-го листопада 1973-го року о годині 7.15 вечора урочистим відзначенням 55-их роковин Листопадового зриву у Львові та проголошенням Західньо-Української Народної Республіки. Дальше йшли вибори президії Конгресу, схвалення конґресового правильника, відчити уступаючого Секретаріяту, дискусія над відчитом та уділення обсолюторії уступаючим керівним органам СКВУ.

Після закінчення урочистої частини засідання і вибору президії Конгресу під головуванням Я. Білака, були обрані п'ять комісій: верифікаційна, статутова, фінансово-бюджетова, резолюційна та пресово- інформаційна.

За канадську президію секретаріяту СКВУ звітував її президент о. д-р В. Кушнір. Він відзначив, що президія формально поінформувала уряди всіх держав, де живуть українці, про створення СКВУ та його завдання. Одночасно були сформовані ради для роботи в окремих ділянках.

Президент американської президії секретаріяту Й. Лисогір у своєму звіті звернув увагу Конгресу про заходи для одержання для СКВУ статусу недержавного члена в системі Об'єднаних Націй. Пляни Президії в США не були реалізовані із-за браку фінансових засобів.

А. Мельник звітував про праці Президії з Лондону.

Багато часу і уваги коштувала підготовка до другого з'їзду СКВУ, про що ширшу інформацію подав М. Плавюк.

В дискусійному періоді у питаннях та виступах був порушений ряд важливих проблем, такі як завдання політичного сектору, нові методи фінансування праці СКВУ, дії в обороні прав українського народу... Брак часу не дозволив провести справді широку дискусію, особливо в проблемі організації праці Секретаріяту СКВУ та його фінансування.

Друга і четверта пленарні сесії та семінари

На другій та четвертій пленарних сесіях обмірковувалися засадничі проблеми, що стосуються становища на Україні та ситуації в ділянці української еміграції.

Підставою праці другого дня нарад була доповідь проф. І. Вовчука на тему: „Становище в Україні та завдання української спільноти у вільному світі". Нижче подані теми були ширше розглянуті на семінарах:

1. Про „Оборону прав людини в Україні на форумах міжнародних організацій", доповідав сенатор П. Юзик.
2. Аналіза руху спротиву в Україні" була подана проф. П. Потічним.
3. На тему „Церковно-релігійні проблеми України" говорив проф. Б. Боцюрків.
4. Проф. К. Савчук доповідав на тему „Роля молодого покоління в русі спротиву в Україні та її вплив на українську молодь у вільному світі".
5. Про „Русифікацію університетів і вищих учбових установ України" доповідав проф. М. Богатюк.
6. На тему „Колоніяльний визиск України Москвою" доповідав проф. З. Мельник.

На четвертій пленарній сесії головна тема „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно-суспільного життя українців їхнього нового поселення" була широко подана адвокатом П. Саварином. В додатку її ставили на окремих семінарах:

1. „Проблема збереження української мови в молодого покоління" проф. Д. Струк.
2. На тему „Учительський дорібок і методика навчання української мови" доповідача мґр. Р. Франко.
3. Д-р Б. Стебельський говорив про „Проблеми розвитку культурного життя української спільноти".
4. „Зебереження української субстанції в діяспорі" було висвітлене д-ром І. Глинкою.
5. На тему „Участь молодого покоління, зокрема професіоналістів в українському громадському житті" доповідав мґр. Я. Лозовчук.
6. Проф. О. Хам говорив про „Нашу участь у політичному житті країн нашого поселення".
7. Тема „Розбудова української і чужомовної інформації в країнах нашого поселення" була подана д-ром М. Сосновським.
8. Про „Українську науку у вільному світі" доповідав ректор В. Янів.

Кидалося в очі живе масове зацікавлення окремими семінарами, виражене масовою присутністю та участю в дискусіях. Кожний семінар підготовив підсумки проведеної роботи, які були доведені до загального відома на третій і п'ятий пленарних сесіях та включені до резолюцій конгресу.

На конґресі було разом 1012 учасників, з них 429 — делегатів, 531 — гостей, 42 представники студентських організацій і 10 кореспондентів українських газет.

Організаційні справи третьої і четвертої пленарних сесій

Третя пленарна сесія відбулася 2-го листопада по обіді. Контрольна комісія на цій сесії знайшла фінансові справи старого Секретаріяту в належному порядку і запропонувала уділити йому абсолюторію. Цю пропозицію конґрес прийняв і крім того схвалив окреме визнання уступаючій Президії за проведену працю.

Пізніше сесія вислухала звіти з роботи окремих семінарів, а також познайомилася з текстами звернень до Українського Народу та до українців у розсіянні, які після короткої дискусії були схвалені.

На п'ятій пленарній сесії Конґресу розглядався бюджет Секретаріяту СКВУ на 1974-ий рік в сумі 100,000 дол., який має покрити витрати на всі проєкти та поточну працю Секретаріяту.

Нові керівні органи СКВУ

Нова Президія, а також постійний осідок Секретаріяту, згідно з пляном, мали бути в Канаді. КУК мав значні труднощі з укладанням списку кандидатів Президії та Секретаріяту, що привело несподівано до кризи в Конґресі. Резиґнація КУК зі сформування власного списку примусила американську делеґацію УККА подати на розгляд Конґресу свій список, який, якщо ходить про Президію, був списком тих самих осіб, що входили до уступаючої Президії. І цю пропозицію Конґрес теж відкинув.

Тільки втручання Митрополитів Максима Германюка і Мстислава Скрипника, які подали компромісову пропозицію допомогло усунути цю серйозну кризу Конґресу. Згідно з їхнім внеском вибір Секреторіяту під проводом д-ра В. Кушніра, прешого президента СКВУ з попереднього складу Секретаріяту та М. Плавюка, як першого заступника президента нового Секретаріяту був стверджений масовими оплесками учасників Конґресу. Таким чином криза була щасливо подолана.

О 10.50 вечора, 4-го листопада, 1973-го року голова Конґресу Я. Білак формально оголосив обрання нового Секретаріяту і одночасно закрив другий світовий Конґрес вільних українців.

Вісті з Торонта

ТОРОНТО ПО КОНҐРЕСІ СКВУ. Біля двох тижнів Торонто було „світовою столицею" вільних українців. Зустрічалися у ньому українці із всіх континентів, за вийнятком тільки України і сателітних держав. Вправді були „народні післанці" з України, яких очолювала „товаришка" Шевченко, яка за всяку ціну хотіла переконати мейора міста п. Д. Кромбі, що він неповинен був проголошувати Українського Дня з нагоди 2-го СКВУ, бо це шкодить „дружності" із СССР. Наш мейор не погодився з думкою „совєтської приятельки" вияснюючи її, що Канада, не СССР. На конґресі роблено постанови, виношувано рішення і резолюції, всіх клітин української спільноти у вільному світі. І наші Церкви, і молодь, жінки і студенти, кооператори і ветерани, журналісти та політичні середовища. Всі вони керувались одним-одиноким — допомогти українському народові на рідних землях у нерівній визвольній боротьбі та задержати себе зберігаючи свою українську ідентичність. Хоч праці й труду було багато, хоч були і недоліки, однак Торонто, стало містом-приятелем СКВУ і його осідком, а сам Конґрес пройшов з повним успіхом.

ТРІЮМФ СУМІВСЬКИХ АНСАМБЛІВ. Чоловічий хор „Прометей", жіночий „Діброва", та духова оркестра „Батурин", під мистецькою батутою неперевершено мистця-диригента мґр В. Кардаша, стали на сьогодні безспірними найкращими мистецькими ансамблями в Канаді. Хорам акомпанює п-і проф. М. Кравців-Барабаш, та талановита і високопрофесійна піяністка молоденька Н. Середа. З нагоди X. Світового конґресу СУМ в неділю, 28 жовтня ц.р. ансамблі влаштували в Українському Домі величавий концерт, участь у якому взяло багато учасників так Сумівського конґресу, як і СКВУ. У програмі концерту були підібрані пісні із різноманітною тематикою та різноманітним настроєм. Контраст творили одяги ансамблів. Хор „Прометей" у формальних одягах і в другій частині у нових козацьких строях. Хор „Діброва" у нових стилізованих вишиваних сукнях, які чудово допасовувались до гарних лиць „дібровянок". По береги заповнена заля, спонтанно реагувала на кожний окремий виступ, який може як ніколи під кожним оглядом не був так досконалим.

Світовий Конґрес СУМ нагородив мґр. В. Кардаша найвищою почесною грамотою СУМ: 4-тим ступенем „культурника" за його працю диригента продовж довгих років, бо дійсно мґр. В. Кардаш провадить не лишень мистецьку працю, але і виховну. Він провідник хорів і оркестри, він над ними панує і ними діє, виховуючи і тих, що співають і тих, що слухають. Хоч всі концерти Сумівських ансамблів були досі вдалими, то останній був знаменитим.

„ПІСНЯ УКРАЇНИ" В МАЯМІ. Дуже популярна українська щоденна радіопрограма „Пісня України" в Торонті, під керівництвом п. П. Наумчука розтягнула свій стан посідання аж до Маями на Флориді та відкриває там українське радіопересилання. Перша радіопрограма, присвячена нашим різдвяним традиціям і колядкам, буде передаватися 6 січня 1974 р. з радіовисильні ВРІЗ на 1550 хвилях, о год. 2.30 по пол. Ми твердо переконані, що велика українська громада Маями, разом із чисельними українськими туристами, які у той час будуть там відпочивати, матимуть нагоду насолоджуватись красою наших українських колядок. Згадана радіопрограма обслуговує великий простір та своїм засягом доходить і до Куби, де як кажуть навіть під теперішню пору живе поважне число українців. Маємо надію, що всі українці Маями і околиці щиросердечно піддержуть свою українську програму.

„УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ" В ТОРОНТІ. У рямцях другого Міжнародного фестивалю драматичного мистецтва в Торонті, Театр „Заграва" виставив

(закінчення на стор. 7.)

ЗАНЕПАД ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ КІНЕМАТОГРАФІЇ

Олександер МАП

У жовтневому числі австрійського журналу „Вінер таґебух" надруковано статтю про політику чехословацького керівництва в галузі культури — в даному разі кінематографії ЧССР. Нагадуємо, що журнал „Вінер таґебух" видають австрійські комуністи, що не поділяють поглядів керівництва компартії Австрії.

Журнал незалежного угруповання австрійських комуністів пише, що протягом останніх п'яти років, з часу насильницького придушення в Чехословаччині ідей так званої „празької весни" західноевропейські журналісти, письменники й рецензенти поступово почали звикати до політики чехословацького керівництва і приділяти їй щораз менше й менше уваги. Правда, час від часу з'являються повідомлення про долю тих чи тих чехословацьких літераторів, вчених діячів театру, яких позбавили права служити мистецтву і які змушені перебиватися випадковими заробітками. На думку австрійського комуністичного журналу, надто рано в світі забули про те, що в шістдесяті роки діячі чехословацького кінематографу завоювали фільмам ЧССР визнання та низку нагород у всьому світі. Але ті часи минули: багатьох режисерів і сценаристів Чехословаччини змусили замовкнути; багато їхніх праць конфісковано і їх заборонено вивозити закордон.

За підрахунками журналу „Вінер таґебух", лише від квітня цього року заборонено понад шістдесят старих фільмів чехословацьких кінематографістів. „Шляхи чехословацької влади справді незбагненні", — пише журнал австрійських комуністів. Якщо можна якоюсь мірою пояснити заборону фільму молодого чехословацького режисера Яна Немця „Про свято в гостях", який у гострій сатиричній формі критикує культ особи, фальшивість і корупцію за умов так званого „соціялістичного ладу", то заборона створеного ще наприкінці п'ятдесятих років фільму „Вищий принцип" може викликати лише здивування. Цей фільм нещодавно показало австрійське телебачення. Його тема: відважний вчинок трьох чехословацьких учнів проти нацистських окупантів і загибель юних месників від руки гітлерівських загарбників. „Здавалося б, — пише журнал „Вінер тагебух", — така тема заслуговує на найбільше схвалення". „Хіба, — пише далі журнал „Вінер таґебух", — Чехословаччина вже не ототожнює себе з боротьбою проти фашизму? Правда, автор сценарію цього фільму старий комуніст — письменник Ян Дрда, який помер ще шістдесят дев'ятого року, під кінець свого життя був прихильником ідей Дубчека. Але невже керівники Чехословаччини уявляють Яна Дрду настільки небезпечною людиною навіть після його смерті, що треба було заборонити фільм, створений за його сценарієм?

Навіть фільм про фестиваль „Завтра будуть скрізь танці" заборонено тому, що автором сценорію є Павло Когоут, він же і автор сценарію цілковито неполітичного фільму „Така любов". Правда, режисер цього фільму Їржі Вейс тепер живе закордоном. І нарешті журнал австрійських комуністів ніяк не може зрозуміти, що спонукало чехословацькі органи влади заборонити фільм чехословацького режисера Їржі Менцеля „Подорож під суворою охороною", знову ж таки присвячений боротьбі населення ЧССР проти гітлерівської окупації. Менцель живе в Чехословаччині, так само як і автор сценарію фільму, відомий письменник Вацлав Храбал. „Можливо, тему будьякого опору взагалі — навіть проти гітлерівської окупації — вирішено назавжди зняти з екранів кінотеатрів ЧССР?" — запитує журнал „Вінер таґебух".

Така думка, пише на закінчення журнал „Вінер таґебух", мимоволі закрадається, коли переглядаєм список фільмів, заборонених із наказу чехословацьких органів влади.

ПОЛТАВА

Історична повість (12)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

I. НАД ДЕСНОЮ

Якраз зїздили в ярок, котрим перепливала річка, скована ледами.

„Гов!" — гукнув старий сотник, зліз з коня і казав собі посвітити. Викресали огню, запалили смолоскипи і Мручко довго осмотрював лід на річці. (Тут вітер здував свіжий сніг і мабуть сотник добачив те, чого шукав).

„Завернути тамтих! Поїдемо вздовж річки!"

Трьох козаків скочило на три сторони світа і потонуло в сніговії.

Осавул підїхав до Мручка. „А не краще булоб нам простувати в ліси. У лісі в таку пору все таки безпечнійше".

„Звірячі сліди здовж річки біжать, побіжимо і ми за ними, щоб не стрінутися з якою більшою купою ворогів".

Ждали, поки тамті не надїдуть.

„Сніг не одному поміг", — говорив Мручко, „але нині він мені так потрібний, як жидові пархи. Шиї свому коневі не бачиш, а там гляди, щоб на ворога не наїхав, — околілиб вони!.. Коли я у Єдикулі в башні сидів..." почав росказувати, але надїхав Великан, а за ним Шелест і инші і, кінчити не було коли.

Посувалися лівим берегом річки, відділ за відділом справно й тихо, осніжені цілі, рівно люди як і коні, і колиб їх хто тоді побачив, то скорше взяв би їх за духів, ніж за живих людей.

Осавул нахилився до свого товариша: „Не зимно тобі?"

„Горяче".

„А не страшно?"

„При тобі?"

„Скажи, чого ти покинула Веклу, зле тобі в неї?"

„Ні. Добре. Навіть дуже".

„А чогож пішла?"

„За тобою на край світа піду".

„А якщо я тебе не схочу, наскучиш і відтручу".

„Не зробиш ти того".

„Причарувала?"

„Полюбила"....

І знову їхали, ніби духи з цього на той світ. Нараз ціла валка зупинилася. Коні насторошили вуха, робили храпами, вітрили як пси.

Мручко поскакав уперед. Там уже Великан зі своїм вістуном перекидалися короткими словами. Мручко зрозумів усе. З лівого боку надтягала якась ватага. Скільки їх і хто вони таке, як тепер знати? Вертати не хотів, утікати не було як, щоб не заганятися за далеко, оставалося одно: перебитися в ліс, і тут або розсипатися, або приняти бій, маючи все таки плечі криті.

Знав цей ліс і круту крізь нього доріжку, якою можна мчати, поки коням сили стане, а там — побачимо, що буде. До рана не далеко. Хоч такий сніг, а все таки не те, що ніч.

Уставилися таким ладом як зразу, і рушили з копита, з шаблями у руках, бокові з набитими пістолями. Знялася курява, ніби це не люди, а воздушна труба летіла від річки в ліс. А з боку настигав на них ще більший гураган, галакаючи дивними голосами. Коні аж стогнали, аж їм у черевах булькотіло.

Вітер перепиняв нашим їздцям дорогу, надуваючи снігові сугорби, як пороги. Коні поринали в них по черева, та за те, вибравшися на рівне, мчали зі здвоєною силою. Ще трохи, ще трохи і ліс...

Молодий осавул пустив свого товариша праворуч і тільки гадки в його було, щоб цей не спотикнувся та не злетів з коня. Але на щастя надчисельний охотник їхав як справжній козак, ніби він і виріс на коні.

У Мручковій голові зі скорістю блискавиці рисувався весь плян баталії. „Колиб нам тільки не вдарили з боку, колиб ми минули зударний угол! Тоді ворог переїде лінію нашого бігу, буде приневолений спинити на хвилинку коней, а щойно відтак пуститься за нами на здогін. Та заки він попаде на наш слід, доскочимо ліса, а в лісі я вже пан!"

Так воно й сталося. Чотири козацькі десятки їхали тепер не збиті в одну купу, а лінією, раз, щоб кулі їм великої шкоди не робили, а друге, щоб краще було потикатися з ворогом. Добрий козак в такому розсипному бою і двомтрьом москалям дасть раду, бо ті привикли вже до маршових зворотів і до команди, а якщо їм прийдеться потикатися зокрема, то ані так влучно не стріляють, ані шаблею не роблять так справно як козацький їздець, будь він і молодий охочекомонник.

Коли Мручкова одинацятка минала цей небезпечний зударний угол, про який він перед хвилиною думав, роздався луск московських мушкетів і останнім Мручковим їздцям кулі перелетіли попри самі уха.

„Ти ціла?" — спитав осавул свого товариша, чуючи, що найбільша небезпека минула.

„Ціла", відповів дівоцький голос. „А ти?"

„Я теж", і чвалували за Мручком, котрому, не зважаючи на темінь і на куряву, ставало в голові чим раз то яснійше.

Цей ліс він знав, як свій власний гайок, бо зі своєю сотнею нераз в цих ото сторонах службу робив і проходив тим лісом. Переправляючися з гетьманом через Десну, якраз думав про нього і пригадував собі тую лісову доріжку, що вужем веться поміж густою деревиною добігаючи до шляху. Але з тої доріжки в одному місці, як скрутити на ліво в бік, зіскочити з коней і побігти гонів може двоє-троє, так попадається на пасіку тутешнього сотника, велику з омшаником (Стебник у пасіці), у якому є навіть потайничок. Пасіка обведена частоколом ніби мала кріпость, а омшаник побудований із таких колод, з таких дебелих бервен, що тут хочби й перед цілим московським полком якийсь час відбиватися можна.

За пасікою глибокий ярок, а там і став. Москалі кіньми не доскочать, а піших з даху омшаника можна брати на ціль. Значиться, один бік все таки буде критий, прийдеться тільки з трьох обороняти себе, колиб ворог попав за нами в отсю пасіку.

Доїзджаючи до ліса, Мручко потиснув коня, майнув попри свій відділ, минув третій, другий, ба й перший десяток, що їхали перед ним і висуваючись перед Великана на саме чоло, гукнув: „За мною!"

Гонили з половину гонів по узліссю, а тоді гусаком увильнули за своїм провідником поміж дерева і вискочили на доріжку. Лиш земля задудоніла за ними.

Один закрут, другий, третій, і місток. „Гов", і козаки стояли як укопані. Коні робили боками як ковальськими мішками, пара бухала з них як у лазні з блях. „Розбірать місток! Дерево відкидати далеко в ліс!"

Затріщали на пів порохняві дошки, заломотіли лати, тільки палі торчали, ніби дожидаючи, щоб їздці понастромлювалися на них.

„Мій десяток з осавулою засядеться кроків на десять від доріжки, за деревами з мушкетами на поготові. Якщо москалі вженуться на міст, „бебевх" у них. По три стріли віддать, а тоді обертайсь і ступай прямо перед себе, гонів двоє. Там вже я дожидатиму. Коней ваших візьмем, щоб не зрадили вас! Помагай же вам Біг і ти святий Архистратиту Михаїле".

Сказавши це, ухопив свого коня за поводи і пустився підбігцем на перестріл в напрямі відомої собі пасіки. Тридцять людей і сорок коней гусаком за ним.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

ГЕТЬ З ТИРАНІЄЮ В СССР!

Дост. Джон Дж. ДІФЕНБЕЙКЕР
кол. прем'єр Канади.*

Канадці українського походження мають великі заслуги перед Канадою як в часі миру, так і часі війни. Їхня кількість у всіх ділянках економічного, громадського, політичного й культурного життя країни збільшується з кожним роком, хоч перші еміґранти з України йшли переважно в рільництво.

Визнаючи заслуги українців, я, бувши прем'єром, призначив достойного Михайла Старра членом таємної ради її величности в Канаді. Він був першим і єдиним українцем у тій установі. Між іншими, я теж призначив дост. Павла Юзика та покійного Джона Гнатишина до сенату Канади.

Ще й тепер у моїй пам'яті дзвенять волелюбні українські пісні та деклямації безсмертної поезії Тараса Шевченка в тиші вечорів, які я чув у своєму дитинстві в канадських преріях. Саме тоді в мені зродилась любов до українського еміґранта.

Я повністю згідний із завданнями цього конґресу і щиро поділяю вашу огиду до тиранії над свободою в Україні, в балтицьких державах та в інших поневолених націях. Проте я радію, що ця світова організація не пропаґує війну чи повстання, які були б страшною загрозою для світового миру і причиною ще більших репресій за залізною заслоною.

Я часто говорив про поневіряння інакодумаючих інтелектуалістів у СССР, але виявив, що міністерства закордонних справ західніх демократій не звертають на цей факт жодної уваги. Кампанія обвинувачень і винищення інтеліґенції в СССР посилилося на протязі останніх двох-трьох років. Її переслідують, арештовують, висилають до концтаборів Сибіру або до "психіятричних лікарень". Як сказав Валентин Мороз: „Це місце безмежного терору. Тут вживаються всі засоби, щоб убити в людині людські чуття".

Засоби інформації заходу виділили фізика Андрія Захарова і письменника Олександра Солженіцина для своєї уваги. Але чому не згадуються українські інакомислячі — Юрій Шухевич, В'ячеслав Чорновіл, Іван Дзюба, Алла Горська, Валентин Мороз і сотні інших?

Солженіцин в інтерв'ю з представниками „Асошіейтед Прес" та „Ле Монд" сказав: "Режим на Сході (в Москві — У.В.) смертельно боїться західної публічної опінії . . . Але тільки тоді, коли вона висловлена об'єднаним, могутнім голосом, сотнями видатних осіб . . . опінією цілого континенту. Тоді авторитет претенсійного „проґресивного режиму" справді можна захитати . . . Але не тоді, коли чуються тільки несміливі голоси ізольованих протестів . . . Коли національний склад баскетбольної команди піднімають до рівня подій міжнародніх розмірів, важливіших, ніж впорскування в мозок арештованих у "психіятричних лікарнях", тоді залишається тільки почуття презирства і зневаги до цивілізації — еґоїстичної, близорукої і цілковито збанкротованої.

Дух жертвенности, що його виявляє велике число ув'язнених людських істот, відрізаних від світу — дороговказ для нашого майбутнього.

Також Захаров говорить про посилення терору, починаючи з січня 1972 року, особливо в Україні. Він згадує справу Юрія Шухевича, Леоніда Плюща, блискучого мислителя і провідного математика, якого засудили психіятричні "експерти" КҐБ, мабуть, у неприсутності жертви до „психіятричного притулку". Ніхто з його рідні не був допущений до Л. Плюща, а його власна дружина не бачила його з січня 1972 року.

Говорить Захаров: "Я думаю, що совєтські владущі використовують атмосферу відпруження для ще твердішого контролю над своїми підвладними і на зміцнення економічної та адміністративної структури . . . Як же ж можна сподіватись взаємного довір'я, коли один із контраґентів нагадує велетенський концентраційний табір? В СССР арештовані не помиляються: вони кажуть, що табори їхнього ув'язнення — тільки малі „внутрішні зони": решта країни — „велика зовнішня зона".

Недавні події на близькому сході показують, що правляча верхівка СССР не відмовилася від мети панування над світом, що недавно висловила московська „Правда": „ . . . не зважаючи на відпруження, боротьба між світовим соціялізмом й імпіріялізмом продовжується аж до повної перемоги комунізму в цілому світі".

Сьогодні СССР має найбільшу воєнну морську фльоту світу. Його збройні сили за останні три роки зросли на один мільйон вояків, піднявши загальну кількість армії до 3,5 мільйонів. В той же час ЗСА скоротили свою армію на один мільйон, понизивши загальну кількість — до 2.2 мільйонів.

Канада, ЗСА та інші західні країни повинні підняти свій голос проти тиранської репресії в СССР,

(закінчення на стор. 5.)

* * *

Це скорочена версія промови, виголошеної на другому СКВУ в Торонті 4 листопада ц.р.

Вісті з Едмонтону

Український хор „Дніпро"

ГОРДІСТЮ ВСІЄЇ АЛБЕРТИ

М. ХОМ'ЯК

„Я думаю, що сьогоднішній вечір залишиться для вас і вашої рідні на довго гарним спогадом, а нагорода, яку отримуєте, є також нагородою і для ваших співаків; так само і для всіх українців, серед яких живете й працюєте. Прийміть мої ґратуляції і мосго уряду за вашу довголітню працю на музичному полі і передайте їх своїм співакам та побажайте дальших успіхів на майбутнє". Це слова прем'єра П. Лоґіда під час вручування нагороди вельмизаслуженому дириґентові того ж хору „Дніпро" Романові Солтикевичеві в суботу, 3 листопада 1973 р. Тоді провінційний уряд Алберти вшанував окремим бенкетом у Калґарі 350 осіб, за їхні заслуги в різних ділянках життя, між ними і дириґента Р. Солтикевича з дружиною. То вельми цінне признання і для дириґента за його невтомну і виснажливу працю, як і теж для хористів та українського хору „Дніпро", що саме в п'ятницю, 26 жовтня ц.р. відзначив своє 20-річчя бенкетом і забавою в авдиторії св. Івана. Господар адв. П. Саварин давав тон своєю цитатою: „Пісне! Велична рідна пісне!" з „Оди до пісні" поета Р. Купчинського, співця стрілецького життя, підкресливши наполегливу працю дириґента Р. Солтикевича, засновника хору „Дніпро" в 1953 р. та жертвенних хористів. Головний промовець Ю. Стефаник поклав наголос на неповторну ролю української пісні в житті українського народу та заслуги хору „Дніпра" в плеканні хорового мистецтва.

Прем'єр П. Лоґід передає дириґентові хору „Дніпро" грамоту за його діяльність.

Посол Ю. Козяк передав привітання від провінційного уряду Алберти, а його дружина вручила дириґентові пляшечку піску з Дніпра-Славути, яку привезла повернувшись недавно з відвідин в Україні. Вона побувала зі своїм чоловіком у Києві, Каневі та інших містах України. Посолка К. Чічак запросила дириґента Р. Солтикевича на бенкет до Калґар, де вручено йому окрему нагороду.

Від управи міста Едмонтону склав привітання радний Меклейн, від управи відділу КУК вітав дуже сердечно голова адв. Я. Росляк. Усім промовцям подякував голова хору „Дніпро" М. Вуйцік.

Заслужену працю хору „Дніпро" та його неодмінного дириґента Р. Солтикевича вшанував своєю приявністю Владика Кир Андрій (УГПЦ), неприявного в Едмонтові Владику Кир Ніла заступав о. крилош. В. Тарнавський; далі маестро М. Голинський, проф. С. Яременко та інші члени т-ва українських музик в Едмонтоні з головою п-і Н. Дмитрук, як теж міністер праці в провінційному уряді д-р А. Гоголь з дружиною, заступник спікера провінційної Леґіслятури посол В. Дячук, представники українських організацій і товариств, зокрема молоді, як теж українське громадянство.

Бенкет започатковано і закінчено молитвою, Владика Кир Андрій поблагословив страви, а хор „Дніпро" відспівав „Отче наш" і многоліття Владиці. Крім того, хор відспівав дві благодарственні св. Літурґії: в неділю, 28 жовтня в церкві св. Юрія, а в неділю 4 листопада в катедральному храмі св. Івана.

Дорібок хору „Дніпро" вже чималенький: коло 80 пісень різного жанру, дві довгограйні платівки — в 1968 р. із 10 піснями, в 1972 р. з колядами, тепер підготовляє третю, з мішаним хором. Побудований на понадконфесійній і організаційній основі, з власним статутом, хор „Дніпро" виступав і виступає на всіх національних святах, ювілейних вшануваннях, що їх організує чи організує відділ КУК, перед своїми і чужими, в радіопередачах і на телевізійній мережі. Плекаючи рідну пісню, хор „Дніпро" не замкнувся в Едмонтоні, але радо відвідував і відвідує більші і менші скупчення українських поселенців в Алберті та чарує їх красою української пісні, що полонює всіх: українців і чужинців. Згадати б тільки концерти в Торгілд, Редвотер, Лакомб, Сен Пол, Ендрю, Торсбі, Веґревілі, Ту Гиллс, Вильна, Віллінґдон, Смокі Лейк, Мирнам, Калґарі; цього ж року, завдяки грошевій допомозі федерального уряду, хор „Дніпро" влаштував концерти, разом з танцювальним ансамблем „Черемошем" в північно-західній Алберті: в Гренд Прері, Піс Рівер і Гай Прері, як теж знов у Сен Пол та в Ендрю.

Завдяки самопосвятній праці дириґента і співпраці хористів чоловічий хор „Дніпро" висунувся наперед вже в 1961 р. підчас вшановування сотих роковин смерти поета Тараса Шевченка. В 1962 р. хор здобув трофей Бюлея на музичному фестивалі в ювілейній авдиторії в Едмонтоні за найкраще викнання пісень. Тому 22 вересня 1966 р. виступив на концерті в Джеспер з нагоди з'їзду видавців і редакторів англомовної і французької преси, куди запросив хор „Дніпро" видавець англомовного щоденника „Да Едмонтон Джорнал" Б. Дін віддавши до послуг хористів окремий поїзд з нічлігом і харчуванням. Хор „Дніпро" полонив тоді видавців і редакторів з їхніми дружинами та тодішнього прем. Е. С. Менінґа, які не щадили голосних оплесків, але й ще влаштували співакам та їхньому дириґентові Р. Солтикевичеві бурхливу овацію, повстанням з місць, за мистецьку насолоду змушуючи хор до двох наддатків: „Ой зза гори тай із за лиману" — П. Демуцького й „Коломийка" А. Гнатишина. Тоді з ґратуляціями і словами повного признання виступили: прем. Е. С. Менінґ — „На сході Канади дають свій внесок у культуру французи, на заході — українці"; видавець Б. Дін: „Це найкращий вечір у моєму житті", а предсідник з'їзду, до речі француз; „Це одна з найкращих програм. Журналісти і політика співпрацюють найкраще в західній Канаді".

Рік пізніше, осінню 1967 р. хор „Дніпро" виступив уже з концертом у провінційній Леґіслятурі Алберти в Едмонтоні, на окреме запрошення, і теж полонив приявних

(закінчення на 5 стор.)

Святочний концерт в Домі Української Молоді

Другого дня після офіційного відкриття, в неділю, 11 листопада в год. 10-ій ранку відбувся святочний здвиг усієї сумівської братії, на якому виступив з промовою голова Крайової управи СУМ мґр. Т. Буйняк. Опісля всі вдалися до катедральної церкви св. Йосафата на Службу Божу, що її відслужив о. митрат М. Сопуляк, який відзначив у своїй проповіді річницю святкувань СУМ в Едмонтоні. Сумівці взяли масову участь у Службі Божій в однострояx із прапорами.

В годині 3-ій пополудні відбувся святковий концерт, який відкрив голова місцевого Осередку СУМ П. Дацків, вітаючи голову Красвої управи мґр. Т. Буйняка та усіх приявних на концерті, які виповнили простору залю по береги. Програма свята була багата і різноманітна.

Програму концерту започаткував хор ОЖ ЛВУ СУМ „Верховина", який в супроводі бандур відспівав пісні: „О, Мати Божа!", „Виростеш ти, сину" та „Рідна пісне". Хором дириґував його музичний керівник С. Яременко. Чоловічий хор під орудою п. М. Іваника відспівав пісні: „Засвитали козаченьки", „Ой на горі там женці жнуть" та „Марш молоді". При фортепіяні була п-і Д. Байрак-Гулька.

З черги едмонтонський поет Дан Мур відрецитував поему-присвяту, написану на відкриття Дому „Храм туги", після чого юні сумівці під проводом О. Кушки і Ш. Савчин відтанцювали танець гопак.

Першу частину концерту закінчив привітом від Крайової управи СУМ у Торонто п. мґр. О. Буйняк.

Другу частину концерту розпочато виведенням обжинків, укладу п-і Т. Федорів з поясненнями М. Рахмиструк. В першій частині виступали У. Скольна та Г. Тобейчук, які рецитували поему Л. Полтави. На другу частину склалася сценічна картина в виконанні хору „Верховина", під режисеруванням І. Чорновола та музичним оформленням С. Яременка. В цій частині виступали з танцями Надя Іванишин та Юрій Гринда, а як дієві особи: Е. Романюк, Р. Шарабун, Н. Іванишин, І. Куца, І. Шарабун, О. Британ, О. Голуб, В. Чучман. В третій частині: „подяка СУМ" виступала Х. Фіялка.

Дівоча капеля бандуристок СУМ під керівництвом С. Яременка виконала композиції „Етюд" та „Тополенька", а відділ СУМ з Калґари під проводом Лесі Колток і Ірки Макар виконав народний танок.

Відтак дівочий ансамбль СУМ „Троянди" в супроводі струнного ансамблю, під керівництвом С. Яременка та фортепіянового супроводу І. Вавринчук відспівав пісні „Ніч яка, Господи" та „Ясени".

С. Коломийчук та М. Сидорук відіграли на мандолінах дует-Стрілецьку пісню.

Кінцевою точкою мистецької програми був виступ мішаного хору в супроводі оркестри під орудою С. Яременка та фортепіяновому супроводі О. Олійник відспівав „Ясне сонце в небі сяє", „Владико неба і землі" та „Верховино мати моя".

Програму концерту закінчено національним гимном.

Під кінець програми П. Бойків подякував дириґентам проф. С. Яременкові і п. М. Іваникові, Д. Гульці і О. Олійник за фортепіяновий супровід, Т. Федорів і Г. Процькові за жертвенну працю в підготові програми та усім виконавцям. П. Дацків подякував голові Красвої управи мґр. Т. Буйнякові за прибуття на наші святкування і за виголошення знаменитих промов в часі бенкету і в часі концерту.

На увагу заслуговує естетичне і вміле оформлення сцени О. Татчиним, а передсцення Т. Федорів. Задні і бічні котари в смаку достосовані до завіси, які вибрав і пошив безінтересовно В. Луців. Сама заля архітектурно виконана чудово, в якій є надзвичайна акустика. Керівниками програм святкувань відкриття Дому молоді були: в неділю Т. Федорів, а в суботу д-р В. Гирак, який є також автором 52 сторінкової брошури, яку видано з приводу відкриття на гарному папері і естетично оформлену і укладену. На кінець належиться велике признання членству ОУВФ в Едмонтоні за здвигнення цього імпозантного Осередку Молоді, що повинен стати забороло̂м перед асиміляцією та місцем плекання української культури і традиції на славу Бога і українського народу в мозаїці багато-культурности Канади.

Слід згадати, що Дім Української Молоді то вислід довголітніх заходів та старань спершу ЛВУ та СУМ, які думали про будову такого дому ще від 1950 року. Тоді опрацював статут та видав спеціяльні деклярації виховник СУМ п. В. Паік і вже тоді було зібрано на ту ціль поважну суму грошей. Відтак ще двічі порушувано справу будови дому, одначе іскорка надії на поворот в Україну, яка жевріла ще в наших серцях, казала відкласти цю справу на пізніше. Щойно політичні події минулого десятиріччя розвіяли усі надії на поворот в Україну й спонукали нас будувати цей Дім молоді. Отже цей Дім є виявом стремлінь та змагань ОУВФ протягом довгих років. Треба скласти щире й глибоке признання всім ініціяторам тої величавої будівлі так у минулому, як і тепер, які розпочали будову й її гідно завершили. Щасти, Боже, в дальшій праці!

М. Сус

* * *

СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ ДОМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

На світлині з відкриття Дому Української Молоді, що її поміщено в минулому числі на першій стороні, пропущено ім'я дівчини, що стоїть перед мейором А. Дентом. То Віра Дацків, членкиня СУМ.

Ред. „Українських Вістей".

Вийшов у світ „Західньоканадський збірник"

Заходами Осередку НТШ на Західню Канаду за редакцією проф. д-ра Яра Славутича вийшов у світ „Західньоканадський збірник", що складається з семи наукових статтей, хроніки осередку майже за двадцять років та бібліографії місцевих науковців. Зокрема у збірнику вміщені такі праці: „Національні назви перших українських поселенців у Канаді" д-ра М. Гладишевського, „Українські місцеві назви в Алберті" д-ра Яра Славутича, „Український внесок у шкільництво Алберти" мґр. М. Хом'яка, „Українська мова в провінційних школах Алберти" адв. П. Саварина, „Західня Канада в українській літературі" д-ра В. Жили, „Україніка в Осередку етнічних студій" д-ра О. Малицького, „Нові напрями в металюрґійній технолоґії" інж. Н. Кунди, „Хроніка осередку" мґр. М. Хом'яка та бібліографії наукових праць д-ра В. Ревуцького, д-ра Яра Славутича, д-ра В. Жили, д-ра О. Малицького, адв. П. Саварина.

Збірник вийшов у світ до 100-річчя НТШ. У підготові другий том збірника, присвячений також західньоканадській тематиці, вийде у світ за рік — до двадцятиріччя Осередку НТШ на Західню Канаду.

* * *

МЕЦЕНАТИ „Західньоканадського ЗБІРНИКА"

(Список четвертий. Пожертви отримано до 20 листопада)

1,000 дол. — Міністерство культури, молоді й розваги, Провінція Алберта;

100 дол. — Фільмова служба, дир. Й. Степа; 50 дол. — о. митрат В. Лаба; 25 дол. —д-р М. Якимечко; 20 дол. — д-р М. Снігурович; по 10 дол. — о. М. Мартинків, інж. М. Стефанів, інж. М. Хома; 12 дол. — д-р М. Гладишевський, 5 дол. — інсп. І. Горецький.

Щиро дякуємо!

Управа Осередку НТШ на Західню Канаду

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ДО ПРИВІТУ ІХ БЛАЖЕНСТВА ЙОСИФА ІІ-ому СКВУ

В останньому числі „УВ" був поміщений привіт голови УКЦерквн Їх Блаженства Йосифа ІІ-ому СКВУ, що відбувся недавно в Торонто. Привіт цей попереджений заміткою, що на нарадах Світового Конґресу Вільних Українців не стало часу прочитати цей привіт, тому то поміщують його тепер у газеті.

Цікаво замітити, що Блаженніший Йосиф віддав українському народові та рідній Церкві 18 років важких терпінь, знущань та проби смерти. Цілий вільний світ подивляє його та шанує як ісповідника віри. В заміну за 18 довгих років терпінь Верховний Архиєпископ Української Церкви Мучениці не одержав від учасників СКВУ навіть 18 мінут, щоб був прочитаний на світовому З'їзді вільних українців його привіт. Дивне і прикре явище нашого часу!

о. В. Тарнавський — Едмонтон

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 9 грудня:

Стараниям Марійської дружини пань — відділ ЛУКЖ при церкві св. Юрія парафіяльний базар в залі УНД-ому. Під час чайного прийняття виступ дитячого садочка. Початок о год. 2.30 пополудні.

* * *

Неділя, 16 грудня:

Святомиколаївський вечір стараниям рідної школи при церкві св. Юрія. Заля УНД-ому, початок о год. 3 пополудні.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

НОВОРІЧНА ЗАБАВА

в Домі Української Молоді (9615 - 153 Аве.)
відбудеться в суботу, 12-го січня 1974 р. о год. 8 веч.
Вступ $10.00 від особи.
Квитки до набуття у членів Управи та в Домі Молоді до дня 5-го січня 1974 р.
До участи щиро запрошує

Управа Осередку СУМ в Едмонтоні

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ГЕТЬ З ТИРАНІЄЮ . . .

(закінчення з стор. 4.)

подібної до сталінської. До цього часу вони не зробили цього.

Канада не виступала в ОН від вересня 1960 року, коли я, як прем'єр, закликав Нікіту Хрищова, що був тоді теж там, не тільки проповідувати антиколоніялізм, але й самому практикувати його в СССР.

Чому московський колоніялізм не звертає на себе уваги ОН, коли члени їх звертають увагу на несправедливість в інших частинах світу? Чому представники СССР можуть звинувачувати будь-кого, а демократичні країни заходу мовчать із-за страху порушити гармонію співпраці в ОН?

Я думаю, що коли б африканський і азійський бльоки виступили проти колоніяльної тиранії в межах СССР, то це могло б мати певні позитивні наслідки. Чому мовчать ЗДА і їх секретар закордонних справ д-р Кісінджер?

Що ж повинен робити уряд Канади? Він повинен робити те ж саме, що й уряди інших західніх держав. Я не погоджуюся з твердженням Трюдо, що становище переслідування інтелігенції в СССР можна було порівняти до становища еФеЛКю в канадській провінції Квебек. Також звернення КУК до міністра закордонних справ Мітчела Шарпа лишилося без наслідків: він збувся мовчанкою при поїздці до СССР місяць тому.

Я сам багато років мріяв про подорож на Україну, щоб побачити золоті бані Києва та криті соломою, з вибіленими крейдою стінами сільські хати. Моя мрія збулася десь три роки тому, і я був засоквічений щирістю, з якою мене приймали в містах і селах України та посвятою українців справі свободи.

Коли я в Києві відвідав прекрасний музей Тараса Шевченка, якого комуністи безуспішно намагаються подати за свого, мені пригадалися його слова з поеми "Гамалія", такі ж справедливі тепер, як були і тоді:

> Ой нема, нема ні вітру ні хвилі
> Із нашої України!

Шевченка теж карали жорстоким засланням, і тільки публічна опінія змусила царський уряд випустити його на волю. Мріючи про кращі прийдешні часи, він звертався до своїх земляків:

> І мене в сім'ї великій,
> В сім'ї вольній, новій
> Не забудьте пом'янути
> Незлим, тихим словом.

Власне життя Тараса Шевченка було і лишилось на сьогодні маяком тріюмфу над стражданням і трагедією. В поемі "Кавказ" він пише:

> Не нам на прю з Тобою стати!
> Не нам діла Твої судить!
> Нам тільки плакать, плакать, плакать
> І хліб насущний замісить
> Кривавим потом і сльозами.
> . . . .
> Ми віруєм Твоїй силі
> І духу живому.
> Встане правда! Встане воля!"

І ці його слова живуть і сьогодні в українському народі.

Хор „Дніпро" . . .

(закінчення з 4 стор.)

послів та гостей під час річного обіду в українському стилі. Учасники не щадили ні оплесків ні ґратуляцій. Отже і зрозуміле, чому хор „Дніпро" виїхав в половині листопада 1970 р. до Вінніпеґу, куди запросив його комітет для відзначення 100-річчя Манітоби. В неділю, 15 листопада того ж року хор „Дніпро" виступив з святочним концертом, як репрезентант Алберти у т.зв. „Днях Алберти". Поїздку фінансував уряд Манітоби і частинно Алберти. Міністер А. Головач, який репрезентував уряд Алберти, висловив прилюдно своє вдоволення з концертового виступу хору „Дніпро", що в понеділок, 16 листопада виїхав ще з концертом в українсько-французьку околицю Сен Мало і захопив слухачів своїм виконанням пісень.

Грамота провінційного уряду для п. Р. Солтикевича.

Але довголітня мрія диригента Р. Солтикевича здійснилась щойно в 1971 р., коли то вдалось йому зорганізувати в березні ще й мішаний хор, теж під назвою „Дніпро". Щойно від того часу диригент може вивчати невичерпний репертуар, де кожна партія веде свою мелодію; жіночі голоси освіжують, прикрашають і підносять на дусі, а з чоловічими голосами творять гармонію-симфонію. Нездійсненою вповні ще мрією диригента, це наплив молодих співаків до обох хорів: чоловічого і мішаного. Щойно з свіжими силами, добрими голосами, зможе хор „Дніпро" вивчати й готовитись до спільного виступу з симфонічною оркестрою. Щойно тоді можна буде влаштовувати концерти з творів відомих українських композиторів, М. Лисенком починаючи, а найновішими композиторами кінчаючи.

Своє 20-річчя відзначив хор „Дніпро" ювілейним концертом у неділю, 28 жовтня о год. 7.30 вечора в авдиторії св. Івана. Вступне слово виголосив адв. П. Саварин, а доповідь „Слово про пісню" д-ра І. Прокопа відчитав о. прот. О. Хом'як. На програму склались виступи трьох хорів „Дніпра": мішаного, чоловічого і жіночого та двох солістів. Концерт започатковано відспіванням обох гимнів: „О Канадо" та „Ще не вмерла Україна". Тоді мішаний хор відспівав: „Блажен муж" — муз. Д. Бортнянського з сольоспівами: сопрано Люби Татух, мецосопрано Лесі Чумер, тенора Л. Фарини та баса Ст. Гроха і „Реве та стогне" — муз. Е. Козака. На закінчення концерту відспівав три пісні: „Гомін в Карпатах" — муз. М. Гринишина з сольоспівом Т. Слабого, „Коломия місто" і „Гей браття опришки" — муз. А. Кос-Анатольського з сольоспівом баритона Г. Прокопчука.

Чоловічий хор відспівав у першій частині три пісні: „Карпати" — муз. М. Гринишина з сольоспівом тенора І. Хоми, „Грай кобзарю" — муз. Г. Китастого, дуже ефектовне виконання, та пописову пісню „Закувала та сива зозуля" — муз. П. Ніщинського з сольоспівом тенора О. Богоноса. Добре виконана — все полонює слухачів. По перерві чоловічий хор відспівав ще чотири пісні: „Гей нум хлопці до зброї" — муз. М. Леонтовича, „Ой по горі, по горі" — муз. М. Лисенка, з сольоспівом тенора Любомира Пастушенка, „Як єм ішов з Дебречина" та „Ярема" — обі в аранжеруванні Р. Солтикевича з сольоспівами тенорів: Тараса Слабого та Ореста Богоноса. Жіночий хор відспівав дві пісні: „Грай трембіто" — муз. М. Попенка і „Понад Прутом моя Коломия" — муз. Д. Циганкова.

Солістка Леся Чумер, мецосопрано, відспівала в першій частині „В гаю зеленім" — муз. О. Нижанківського та „Любіть Україну" — муз. М. Фоменка. В другій частині М. Саварин відограв на скрипці „Коль Нідрей" — муз. Мек Бруха. Хорам і солістам акомпаніювали: п-і М. Дитиняк, п-і О. Олійник та син диригента молоденький О. Солтикевич. Всіма хорами диригував Р. Солтикевич, який з перспективи понад 20-річної, самовідданої і наполегливої праці на музичному полі в Едмонтоні, може з рукою на серці сказати, що виконує гідно свій обов'язок супроти української культури. Тепер слово за українською спільнотою: кожний молодий українець(ка), з свіжим голосом, повинен стати членом українського хору, зокрема трьох хорів „Дніпра".

—o—

► **Римська поліція** дістала право конфіскувати автомобілі та мотоциклі, які чинять багато галасу.

—o—

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

Прощання голови Єпархіяльної управи ЛУКЖ

В четвер, 22 листопада 1973 р. відбулася мила зустріч членкинь Єпархіяльної управи ЛУКЖ в Едмонтоні в залі готелю „Корона". Членки Єпархіяльної управи і делеґатки всіх відділів ЛУКЖ Едмонтону зійшлися, щоби попращати бувшу голову Єпархіяльної управи п-ю Лену Слободу і подякувати їй за працю і труд, які вона вложила для розвою нашої організації впродовж минулої каденції.

Теперішня голова Єпархіяльної управи п-і Наталка Яніцька проказала молитву і всі присутні у милій, товариській атмосфері засіли до вечері. Після вечері, п-і Н. Яніцька привітала всіх присутніх, розповіла про нагоду нашої зустрічі і сердечно подякувала уступаючій голові Єпархіяльної управи п-і Л. Слободі за її працю і труд.

Відтак п-і Л. Слобода заявила, що вона з приємністю працювала бо мала щиру співпрацю всіх членкинь управи. Там де є гармонія і співпраця, там і праця розвивається і приносить корисні осяги. Побажала новій голові і управі найкращих успіхів у їх будучій праці. На потвердження слів пані Слободи всі присутні віспівали пісню „Де згода в родині". На пам'ятку цього вечора голова п-і Яніцька вручила п-і Слободі дарунок — керамічний глечик з мистецької колекції п-і Ольги Манастирської. Атмосфера вечора була дуже товариська й присутні не скоро розходилися, а дехто з них, як ентузіясти української пісні, співали різні пісні з невичерпаної української співацької скарбниці.

Олена Росляк

З'їзд Єпархіяльної управи ЛУКЖ

В звіті зі З'їзду Єпархіяльної управи ЛУКЖ подано неправильно ім'я делеґатки з Калгари. Делеґаткою була п-і Лідія Гладишевська, яка була секретаркою З'їзду і членом резолюційної комісії.

Другою делеґаткою була Анна Мостова.

Нагороди за українське традиційне печиво дістали:
за коровай — Меланія Гонтарик (Марійська Дружина відділ ЛУКЖ — парафії св. Юрія Побідоносця).
за паску — К. Бережанська (відділ ЛУКЖ — парафії св. Володимира Великого на Калдер).
за великодну паску: М. Фаріон (відділ парафії Успенія Пресв. Богородиці в Калгарі).

Конференція БУКК Едмонтонської єпархії

В доповненні до звіту, надрукованого в попередньому числі „Українських Вістей", слід додати, що з'їзд відбувся в залях УНД-ому в Едмонтоні. Приготуванням вечері в суботу та обіду в неділю, займалася управа УНДому. Залю УНД-ому на наради управа відступила Єпархіяльній управі БУКК безкоштовно.

П. Іван Лагола, як голова УНД-ому, що є рівнож відділом БУКК, брав участь у нарадах БУКК в суботу та неділю. Єпархіяльна управа БУКК складає управі УНД-ому щиру подяку за прислугу в часі конференції.

За Єпархіяльну управу
д-р М. Снігурович

Вік афонських ченців

Як ми згадували в одному з попередніх чисел „УВ", на чернечій горі Афон (Атос) дуже зменшило число ченців, бо їх там є тепер усього 1,146.

Та, крім того, що там є небагато ченців, багато з них вже є таки в глибокій старості. Проф. університету в Солуні Г. Манцаріде подав недавно вік афонських ченців.

У віці до 20 років є 12 ченців, в віці 21—30 років — 87, в віці 31—40 років — 146, в віці 41—50 років — 120, в віці 51—60 років — 209, в віці 61—70 років — 245, в віці 71—80 років 189, в віці 81—90 років 97, в віці 91—100 років — 14 та 1 чернець, що має 101 років.

—o—

► **Наслідком лісових** пожеж Канада та США мають річно шкоди понад 3.2 мільярди долярів.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10136 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Гарний Різдвяний дарунок
для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....
Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую: .... дол.

Дорога у вічність

(Замість квітів на свіжу могилу талановитого маляра Вадима Доброліжа).

Фіранка сліз
мої туманить очі . . .
Не віриться! Це помилка, це сон! . .
Але газетні рамки чорним шрифтом ночі
Про невідступне свідчать в унісон . . .

І вже немає нашого Вадима,
Що чарував талантом і добром —
Із лагідними сірими очима,
Із срібно-чорним чубом над чолом . . .

А на землі залишилися друзі,
Дружина, як лебідка на ставу
Без пари вірної . . .
Знеможену у тузі
Її втішають друзі, ледь живу . . .

І донечка, і внучка-ластів'ятко,
І всі,
і все,
що за життя любив . . .
Картини скінчені —
і праць нових початки,
Крилатих мрій і намірів порив . . .

Масиви квітів
і людей когорти,
Краса лісів
і чорноземних нив . . .
Свої взірці, етюди й натюрморти
Він всі на вічну пам'ять нам лишив . . .

Прощай же, друже, любий наш Вадиме!
Нехай любов Тобі освітить путь
У те далеке,
невідоме й невидиме,
Що люди
вічністю
зовуть . . .

Ганна Черінь

A beautiful dry liqueur made from vodka and fresh cherries.
It's an old-time favourite known as "Wiśniak" in some European countries.
Now distilled and blended in Canada.

ACADIAN CHERRY VODKA

ACADIAN DISTILLERS LTD.

Кридор, Саск.: – вдале весілля п-ва Р. і Х. Жеребецьких

Щасливі ті діти, що проживають свої дитячі роки під опікою своїх батьків. Ці роки ніколи не забуваються. Щасливі ті діти, які мають християнських батьків та йдуть за їх вказівками. Добре виховані змалечку, такі хлопці та дівчата формують свій світогляд на підставі християнської моралі. Вони йдуть в життя, шукають собі місце праці й мешкання, шукають собі пари.

І коли відчувають, що знайшли собі товариша на все життя, тоді виникає бажання заложити собі власне родинне гніздечко. Наближається довго жданий день вінчання. То один з найкращих, найщасливіших моментів, який глибоко, глибоко врізується в людську душу і ніколи не забувається.

Таким днем для Роналда М. Жеребецького і Христини Чемжук був день 7-го липня 1973-го року, яких вінчали в церкві Христового Серця в Кридорі.

Того дня о 2-ій годині пополудні зібралися в церкві численні весільні гості родин Жеребецьких та Чемжуків, їхні приятелі та знайомі. Службу Божу відслужив о. Б. Ґубал, парох з Гефорду, а приятелі з Кридору співали і Службу Божу і вінчання та побажали молодій парі щастя, здоров'я та многая літа.

Другою частиною весільного обряду була весільна гостина-вечеря... У гарно прибраній залі зібралося біля 250 запрошених гостей і, коли всі посідали за столи, тоді господар весілля Е. Бойко попрохав о. Б. Ґубаля проказати молитву. Почалася вечеря.

По вечері Е. Бойко познайомив присутніх учасників з тими, що сиділи за головним столом. Тут сиділа новоодружена пара з родинами: мати молодого Ольга з роду Ласюків, брат молодого Еді, сестри Марджі, й Еделин, вуйко й вуйна Василь і Євгенія Качур, вуйко і вуйна Мирослав і Євгенія з Баттлфорд, Павло і Михайлина Ласюки з Саскатуну, Шютка Марія замужом Багрій та дорога всім гостям бабуня молодого п-і Ксеня Ласюк з Баттлфорд, яку гості привітали довготривалими оплесками, побажали їй доброго здоров'я та проспівали „Многая літа".

Дальше за головним столом сиділи батьки молодої Михайло та Марія Чемжуки, та вуйко молодої Степан Кузик з родиною з Едмонтону.

Дружками були п-а Ширлі Чемжук, Марджі Жеребецька — сестра молодого і Валерія Качур; дружбами — Валтер Жеребецький і брат молодого Еді.

По скінченні вечері молодий Роналд дякував усім гостям за участь у їхньому святі, а головно своїй любій матері за її працю, труд і старання для такої вдалої весільної зустрічі.

Дальше слідувала забава з танцями. Гарно грала оркестра, насправді так гарно, що навіть 80-тилітні „парубки й дівки" брали участь у танцях. Відбувся перепій, за нашим звичаєм. Родини молодих та гості щедро обдарували новоодружену пару пакунками різної величини, а також спорою сумою грошей. Забава, згідно з законом, тягнулася до 1-ої години ночі.

п-во Р. і Х. Жеребецькі

Після цього господиня весілля, мати молодого, запросила гостей до столів, заставлених смачною їжею. Одночасно В. Ю. Харко коротко описав життєвий шлях матері молодого, яка після смерти свого чоловіка лишилася сама з чотирма малими дітьми, пережила з ними злі й добрі часи, але, з Божою допомогою, виховала їх усіх в християнському дусі. Усі діти скінчили повну середню школу (гайскул).

Молодий Роналд прийшов на світ в 1951-му році в околиці Кридору. Його батько помер, коли Роналдові було десь три роки. Після смерти батька він разом з матір'ю перейшли на постійне мешкання до Кридору в Саскачевані. Тут він скінчив також середню школу.

Неліниви Роналд не хотів марнувати часу і виїхав до Едмонтону, де скоро найшов працю. Незадовго він познайомився з Христиною Чемжук, батьки якої живуть в Алберті, поблизу Гресленд.

Через тиждень після весілля молоді від'їхали до Едмонтону на стале мешкання.

Коли гості ще їли за столами, один з них запропонував написати допис до газети про перехід весілля. Відразу ж Петро В. Пархома пішов з тарілкою, у яку гості ще скинули 15 долярів для „Українських Вістей".

За жертву щиро дякуєм, а молодій парі бажаємо „многих радісних літ".

Присутній

Бирлінгтон, Онт.

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА ҐУЛИНА

В понеділок, 8-го жовтня ц.р. відійшов у вічність один з найстарших піонерів української іміграції бл. п. Петро Ґулин. Покійний Петро помер у старечому домі (норсері гом) на 92-му році життя по довгій невиліченій недузі. Небіжчик народився 25-го серпня 1882-го року в селі Поточиська, повіт Городенка, Україна.

Він служив у австрійській армії, пізніше виїзджав на роботу до Німеччини на літо, а на зиму повертався додому. В 1907-му році Петро Ґулин імігрує до Канади і стає до праці в шахті у Кринґелі, а пізніше переїзджає до Едмонтону, де він проживає довший час.

Знаю, що покійний Петро був одружений з дівчиною з села Потоська і що вони були бездітні. Його дружина померла в Едмонтоні. Небіжчик не мав близької родини, проте мав дальшу.

1955-го року він виїзджає з Едмонтону до Порт Колборну до свояка Василя Підвербецького, з яким жив до останніх днів свого трудолюбивого життя. Покійний був довголітним передплатником „Українських Вістей".

Похорон відбувся 11-го жовтня з церкви Пресв. Богородиці в Бирлінгтоні. Заупокійну Службу Божу служив о. В. Шараневич. По скінченні Служби Божої і панахиди тіло покійного було відпроваджено на католицький цвинтар („Голі сепалчер") у Бирлінгтоні та при сумному співі „Вічная пам'ять" домовину спущено в могилу.

По цьому всіх учасників похорону запрошено до дому В. Підвербецького на поминальний обід. Після обіду промовляв Василь Григорічек про життєвий шлях покійного. Також говорив про небіжчика Іван Тивоняк. Тарас Підвербецький закликав всіх зложити, як пам'ятку по покійному пожертви на будову церкви, яку почали будувати в Бирлінгтоні.

Всім жертводавцям велике спасибі, а покійному нехай земля буде легкою. Вічна йому пам'ять.

Василь Підвербецький, свояк

Короткі вістки

► **Протягом 70 років** людського життя людське серце „відпочиває" (тоб то б'ється спокійніше) протягом 40 років.

► **Затруєння води й** повітря („поллюшен") коштує Канаду річно понад 2 мільярди долярів.

► **Вартість індиків,** вигодованих в 1972 році в Алберті, досягла суми 10.5 мільйонів долярів.

► **В Саскачевані 44,000** фармів мають більше, як 480 акрів, а 68,000 мають більше, 160 акрів землі.

► **У США є понад 35** мільйонів фотографів-аматорів, які видають щорічно понад 450 мільйонів долярів на фотографічні апарати та різне приладдя.

Данкен, Бр. К.: – в першу річницю смерти бл. п. О. Гуцуляка

30 жовтня ц.р. минув рік від смерти бл. п. Олекси Гуцуляка, що, на 76-ому році життя, відійшов у вічність.

Покійний походив родом з села Могиляни в Україні, де прийшов на світ 29 лютого 1896 р. в родині Юрія і Василини.

До Канади приїхав він і заїхав до Кенори, Онт., де 1912 р. 16-річним юнаком дістав працю в тартаку, віддаленому три милі від Кенори. Сейчас після приїзду він вписався до парафії св. Миколая в Кенорі і до т-ва „Просвіта". В 1922 р. він одружився з Анастазією ...ник.

Покійний був лагідної вдачі, милосерний, працьовитий та помагав усім, що потребували допомоги. Радо давав на потреби церкви та допомагав у праці церковних організацій. В Кенорі, де він жив до 1964 р., був він через довгі роки членом церковного комітету. ...а з Данкен, Бр. К., куди покійний поїхав доживати свого віку, записався зараз після приїзду в члени церкви св. Миколая в Вікторії, Бр. К. Так, як у Кенорі, так і тут покійний Олекса старався бути кожної неділі в церкві.

бл. п. Олекса Гуцуляк

В Кенорі покійний лишив по собі гарну пам'ятку в церкві: справив до церкви ґарні священичі ризи й записав два лоти землі для церкви.

Похорон покійного відбувся з церкви св. Миколая в Вікторії 2 листопада 1972 р. Напередодні о. І. Макух відслужив панахиду в каплиці похоронного заведення „Герст" у Данкен. Поховано покійного на цвинтарі „Роял Овк Парк". На похороні було багато людей, що прибули з віддаленого 50 миль з Данкен, щоб віддати покійному послідню прислугу.

Оплакують покійного дружина Анастазія, син Ярослав з родиною в Портленд, США, дочка Оленка, зам. Федун в Мекензі, Бр. К. та Іванка, зам. Ґала в Данкен, а кромі того десять внуків та один правнук, а в рідному краї брат, дві сестри та дальша родина.

В першу річницю смерти його дружина Анастазія згадала покійного Олексу поминальним богослуженням та ревними сльозами, прохаючи для нього у Милостивого Господа вічного щастя.

З нагоди поминок дружина переслала 10.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Олексі вічна пам'ять.

ДОСТАВА ПОШТИ ПЕРЕД РІЗДВОМ

З уваги на збільшене число поштових посилок перед Різдвом поштовий уряд в Едмонтоні проголосив, що листоноші будуть доставляти листи до домів теж у суботу, 22 грудня.

Якщо буде треба доставити більшу кількість поштових пачок, то їх доставлятимуть у суботи, 8, 15 і 22 та в неділі 9, 16 і 23 грудня.

Для підсилення поштових працівників пошта прийме на час Свят понад 1,500 осіб до праці, які будуть зайняті при сортуванні та розношенні пошти. Кромі того пошта затруднить додаткових 300 особових та вантажних автомобілів для перевозу пошти. В часі Різдвяних свят пошта доставляє приблизно 45 мільйонів штук різдвяної пошти.

Додаткові поштові працівники працюватимуть від 14-23 грудня, а, якщо не вспіють упоратися з усею поштою, то може й довше.

Едмонтонський уряд праці відкрив в будинку головної пошти в Едмонтоні окреме бюро, яке приймає робітників до праці на час Різдвяних свят.

► **Перший раз розпочато** в Канаді грати гокей у Кінґстон, Онт. в 1860 р.

► **В Касаблянка,** Марокко, є найбільша пливальня світу, що є 1,575 стіп довга, а 246 стіп широка.

► **Найбільший тягар,** бо 6,270 фунтів підніс у гору 346-фунтовий чоловік з Грузії, СССР.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВОЛОДИМИР КУПЧЕНКО

В. ГАВРИШ

Згадуючи про Віктора Купченка, я писав теж і про його брата Володимира Купченка. Але Володимира я знав далеко менше, як Віктора, хоч до часу з ним зустрічався, то в церкві то на концертах, то при різних інших нагодах. Але надто близького зв'язку з ним я не мав. Зате я нераз подивляв його в часі його доповідей, які він виголошував із великим запалом й поривав ними слухачів.

Покійний Володимир народився 7 листопада 1897 року в селі Бергемот над Прутом, теперішний район Кіцьмань, Чернівецької області, в Україні. До народної школи ходив він у рідному селі, а в 1910 році вступив до другої державної ґімназії в Чернівцях. Під час ґімназійних студій його покликано в часі другої мобілізації до австрійського війська боронити то дішню його вітчину Австрію. Володимира приділено до 13 стрілецького полку. В австрійській служив він аж до розвалу Австрії. Кінець австрійської держави застав його в Києві, де він служив при військовій станції для предсказування погоди („фелдветтерстаціонскоммандо"). В часі розвалу Австрії він був не дуже здоровий, бо перейшов був хворобу тифу. Та, хоч зморений тифом і зі слабим серцем, він вступає 12 листопада 1918 р. до УГА, де працює при розвідці до жовтня 1919 року, коли по причині недуги повертається до Черновець на Буковину. Буковина була тоді окупована румунами, які відібрали українцям найпримітивніші права й переслідували всяку українську національну діяльність. Лише з великим трудом вдалося відновити українські газети та журнали, які румунська влада дуже часто закривала.

Єдиним українських журналом у Чернівцях був у той час „Промінь" — літературно-науковий журнал, що виходив раз у місяць. Його редаґував й видавав окремий комітет молоді. Журнал проіснував до 1923 року. В цьому журналі поміщував свої поезії й покійний Володимир Купченко. Журнал „Промінь" зумів згуртувати біля себе поважне число молодих надійних українських письменників з Буковини, був дуже солідно редагований і своїм змістом піддержував духовий ріст буковинських українців.

Покійний Володимир Купченко не міг погодитися ніяк із румунським володінням на Буковині й протестував пером і словом проти румунського гнету. На нього звернула своє око дуже чутлива румунська поліція й він постійно жив під знаком непевности, що його одного дня арештують. Тому перед Різдвом 1921 року він виїхав до Канади й осів у Вінніпеґу, де вже передтим поселився був його брат Віктор. Баженням покійного Володимира було закінчити університетські студії й він записався на третій рік філософічного факультету Манітобського університету. Одначе він не знав добре англійської мови й мав труднощі зі зрозумінням викладів і тому перенісся на другий рік тогож факультету.

Попри свої студії, покійний Володимир старався пізнати нове окруження та людей, серед яких йому прийшлося жити. Він цікавився теж життям канадських українців. Під час літніх вакацій він вів рідну школу в Давфин, Ман. В Вінніпеґу Володимир познайомився з Анною Пиріг, з якою й одружився 3 березня 1923 року. Літом того року він вчив рідну школу в Кенора, Онт., а осінню того року його запросили вчити в місцевій українській школі в Форт Вілліям, Онт. Під кінець року іспити в усіх клясах від 1-8-ої переводив проф. І. Боберський, який тоді жив у Канаді. Після іспитів проф. Боберський сказав, що діти так добре вивчили предмети, якби ходили не до народної школи, а до ґімназії.

В осені 1925 року покійний Володимир повернувся до Вінніпеґу, де дістав працю в редакції „Канадійського Фармара". Але тут він не побув довго, бо вже в травні 1926 року він вибрався до Алберти, щоб тут організувати „Українську Взаїмну Поміч". З того часу його доля була зв'язана з провінцією Албертою. Тут він осінню 1926 року вступив до вчительського семі-

(закінчення на стор. 7.)

nordekker

the coziest new word for anyone who sleeps.

Nordekker is North America's newest sleeping discovery. You no longer have to travel to Europe to enjoy this most delightful experience. ☐ Nordekker is the nordic quilt. Nordekkers completely eliminate the whole idea of top sheets, heavy blankets, comforters, electric blankets and bedspreads. ☐ Nordekker is a single bedcovering that softly nestles about your body, allowing you uninterrupted sleep all night long at just the right temperatures, winter or summer. Not only is the Nordekker much lighter than normal bedding, it offers you unimaginable comfort and reduces bedmaking to an easy 20 seconds. ☐ Nordekker quilts are available in sizes from crib to king and contain the lightest and most effective insulator known to man, the down and small feathers from waterfowl. The filling uses the body's own heat for total comfort from 35 to 70 degrees. ☐ Nordekker is guaranteed down-proof for ten years due to a special cambric casing which uses special "walled construction." ☐ We invite you to write or phone for our free, color brochure, outlining our money-back guarantee as well as our complete fashion-coordinated bedroom accessories. ☐ Nordekker makes an ideal gift, too.

nordic quilt sales ltd.
880 Century St.,
Winnipeg, Man.
R3H 0M5

nordekker

ТО НАЙМИЛІШЕ НОВЕ СЛОВО ДЛЯ КОЖНОГО, ХТО СПИТЬ.

Nordekker то найновіше відкриття Північної Америки в ділянці спання. Вам уже більше не треба їхати до Европи, щоб розкошуватися цею чудовою приємністю. ☐ Nordekker є ковдрою для північних країн. Nordekkers зовсім усувають цілий помисл горішнього простирала, важких коців, ковдер, електричних покривал та покривал на ліжко. ☐ Nordekker є поєдинче покривало на ліжко, що ніжно прилягає кругом вашого тіла й вможливлює вам безперервний сон протягом цілої ночі при правильній температурі, чи зимою чи літом. Nordekker є не лише легший, як звичайні покривала на ліжка, але він вможливлює вам вигоду, що її майже неможливо собі уявити і зменшує час застелювання ліжка до легоньких 20 секунд. Ковдри Nordekker можна набути в різних величинах, починаючи з колискової аж до дуже великої і в них є найлегший і найбільш успішний середник огрівання, що його знає людина; пух і дрібонькі пера з водної птиці. Так виготовлена ковдра вможливлює користування теплом власного тіла й вдержування температури від 35-70 ступнів. ☐ Пух у Nordekker є ґарантований на десять років завдяки батистовій пошивці, яка є виготовлена за допомогою спеціяльного „тривалого способу". ☐ Ми запрошуємо вас написати або зателефонувати до нас за нашою даровою кольоровою брошурою, в якій подано, що ми ґарантуємо зворот грошей, якщо ви будете невдоволені з купна, та подане все виготовлене відповідно до найновішої моди в устаткування до спальні. ☐ Nordekker надається теж дуже добре на дарунок.

nordic quilt sales ltd.
880 Century St., Winnipeg, Man. R3H 0M5

УЧАСНИКИ ЮНАЦЬКИХ ТАБОРІВ — „ШУМЛЯТЬ ВЕРХИ" і „ЛІСОВІ ЧОРТИ" В СКЕЛЯСТИХ горах в околиці Кутней Плейнс, долина „Білих Кіз".

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ ЕДМОНТОНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ

„Збігаються до нього там щороку
Засмалені від вітру пластуни,
Щоб засвоїти мудрість віковічну
Та передати дальше у віки.

Чи знаєш ти, пластуне, ту поляну,
де радість груди наповняє, а сміх
лунає завжди з ранку аж до ночі,
Де місяць стелить спокій для усіх".

„Шумлять верхи" — табір юначок і табір юнаків „Гірські Чорти", відбулися в Скелястих горах, в прегарній околиці „Кутней Плейнс" у долині „Білих Кіз", від 30 червня до 7 липня ц.р.

Цікаво, що спонукало пластунів у виборі таких назв? Напевно, з відчуття таборового життя і настрою, а може щось інше? Пічнемо від початку. Приїхали таборувати 21 юначок, 16 юнаків (два юнаки — М. і Н. Байрак з Ванкуверу) та провідники — голова таборової комісії пл. сен. В. Кунда, заступник станичного пл. сен. Я. Іванусів, кошова пл. сен. В. Кунда, кошовий пл. сен. Б. Олійник, виховниця пл. сен. М. Татчин, ст. пл. І. Гарах з Ванкуверу та д-р Тодосійчук (на кілька днів), ну, тай почали розтаборюватися. Алеж як розтаборюватися? Так тоді „сікло дощем і вітром", а то через ніч дощ лив, та ще й з громовицею. Для наших провідників то не першина розтаборюватися з юнацтвом серед несприятливої погоди. — Розкладали шатра, будували кухні, копали ями, знаходили сухе ріща та рубали дрова, щоб розпалити та заварити якої юшки, трохи просушитися ну тай загрітися серед літа.

Ніхто з юнацтва не плянував і не було страху хворіти, бо д-р Тодосійчук був на осторожній варті — пильнував чи будь-хто не перемок або не змерз. Після важкої праці розтаборення, всі були досить потомлені й поснули міцними снами, але не дівчата. Юначок страхала гірська могутність — громи і вітер, що з часом перемінилися в шум, який, здавалося, заходив аж у верхи гір і там розпливався їм у сон. Той шум причарував юначок так, що вони назвали свій табір „Шумлять Верхи". А юнаки, другого дня, не зважаючи на перемоклі шатра і холод, були повні енергії, та ще і якої! Юнакам припав до вподоби інструктор пл. сен. Я. Іванусів своїм пластовим досвідом і звинною працею при розтаборені. Сам він „Лісовий Чорт" (член куреня „Лісових Чортів") ще з України, з Карпат. Він напевно розказував юнакам про „Лісових Чортів" у Карпатах і так загіпнотизував їх, що вони з надхнення вибрали назву табору „Лісові Чорти".

Зазнали наші таборовики не лиш невигод, але й пригод, бо другого дня присипало їх „клапатим" снігом. Уявіть собі! серед гарячого літа бути вкрити снігом, неначе пелюсками роменів. Після громів і блискавок, вітру, дощу і снігу виросли два чепурні табори. Настали соняшні дні і поплили дні таборовиків у їхньому пластуванні.

Обидва табори мали окрему програму і провід. До складу команди і булави табору юначок входили: пл. сен. В. Кунда як комендантка, яка теж вела гутірки та практично переводила картографію, табірництво і сиґналізацію; пл. сен. М. Татчин була заступницею комендантки і теж мала кілька гутірок (поведінка серед природи, Івана Купала, Маруся Чурай і інші) та практично переводила будову таборових вогнищ, кухні, ватри; пл. сен. Я. Іванусів був інструктором таборової піонерки, а д-р Тодосійчук, кілька-денний таборовий лікар, перевів з юнацтвом гутірки про першу допомогу. Бунчужною табору юначок була юначка Т. Вареница, яка теж провадила аптечку першої помочі для обох таборів; таборовим писарем була Г. Дитиняк, яка кермувала співом і переводила впоряд з юначками; Д. Васараб була інтендантом, М. Стадник була таборовим господарем, а Г. Саварин провадила таборову хроніку, записуючи і ілюструючи події життя в таборі. Вище згадані юначки одержали 4-те юнацьке відзначення за сповнення обов'язків свого діловодства.

До складу команди і булави табору юнаків входили: пл. сен. Б. Олійник — комендант, пл. сен. Я. Іванусів як головний виховник, ст. пл. І. Гарах був надзвичайним бунчужним, юнак Р. Гуглевич був інтендантом і за примірне виконування своїх обов'язків одержав 3-те юнацьке відзначення. Юнак В. Маркевич був таборовим писарем. Голова таборової комісії пл. сен. В. Кунда був головним інтендантом і добрим опікуном обох таборів. Не диво, що таборовики прозвали його „транспорт", бо в часі таборування він завжди „щось" або „когось" привозив або відвозив.

На таборі було радісно і весело. Табір юначок був по одному боці „кемпінґ ґраунд", а табір юнаків по другому боці. Ходили митися до потічка, а воду до пиття і варення вживали із помпи. В обидвох таборах цілу ніч стояла стійка. Юначки і юнаки мали спільні молитви, ватри та прогульки. Набрали досвіду у варенні, піонерці та мандрівництві. Маючи добрих інструкторів, юнаки здобули відзначку вмілости з мандрівництва, картографії та підготовили кілька точок з вимог до І-ої і ІІ-ої юнацької проби. Всі юнаки добре справлялися у таборуванні, а М. Васараб за взірцеву пластову поставу одержав 4-те юнацьке відзначення. Юначки теж підготовили деякі точки з вимог юнацьких проб та здобули вмілість з табірництва, мандрівництва і сиґналізації.

Юначки досить співали і навчилися 12 пісень. Вони також переводили пластові гри та мали таборове точкування з пластової постави, вживання української мови, охочого виконування доручень та приятельського відношення до других таборовичок. Крім цього, під кінець табору, юначки мали тайне голосування на пластунку, яка була найбільше приятельська й помічна другим. Найбільше голосів одержала М. Стадник, а потім Т. Тодосійчук та І. Тарнавська. По останній таборовій ватрі, юначки ходили до лісу шукати цвіту папороти. Після знайдення цвіту папороти, комендантка обдарувала таборовичок таборовими відзначками. Відзначки для табору виконала мисткиня пл. сен. О. Манастирська (на деревяному кружку малюнок гір і білої кози).

Юнацтво побачило чудову і цікаву околицю гір. Юнаки та юначки мали нагоду пізнати індіянські племена, які жили недалеко. Пластуни довідалися, що племена „Крі" і „Стоніс" себе взаємно не знали. Юначки і юнаки оглянули індіянський обрядовий шалас, в якому індіяни відбували свій обрядовий „танець сонця". В той час туди білої людини не допускають. Сам шалас дуже цікавий. Збудований з гіляк, округлий і закінчений гострим верхом. Із середини попри стіну є пліт, а по середині шаласу висока тичка, вдекорована різнокольоровими прапорцями, що символізують жертву сонцю. Оглядаючи околицю, юнацтво переходило оригінальним мостом, що веде через ріку Саскачеван. Цей новозбудований міст, який при переході рухається, є спорудою для переходу людям, а не проїзду автомобілів. Уряд хоче зберегти природну красу околиці так, щоб люди могли оглядати її в дикому стані.

На таборі юнацтво мало нагоду пережити і практично виконати давний український звичай „Івана Купала". Юнаки збудували ватру, а по середині встромили сосну прикрашену кольоровими стяжками. То було „Купало", яке за давньою традицією було головним показником свята. Юначки повиплітали собі на голови вінки і виводили „купальські" хороводи навкруги „Марени" прикрашеної білки, на застромленій у землю тичці). Відтак юначки і юнаки стрибали через вогонь, в якому горіли „Марена" і „Купало". На кінець традиційної розваги, дівчата кидали свої вінки на воду, собі на „долю", а хлопці, в черевиках скакали до води і ловили вінки. За народнім повірям, дуже погано, як вінок втопиться, але добре, коли вінок попливе або його зловить гарний і добрий хлопець, бо тоді дівчина вийде за нього заміж. То юнаки половили усі вінки і у висліді була велика радість і потіха.

Врешті прийшов час кінчити табір. Бунчужний І. Гарах з юнаками збудували символічну ватру — три кринички, що символізували три головні обов'язки пластуна. Ватра була дуже дбайливо збудована. Матеріял до ватри був спеціяльно підібраний, потятий на куски і зложений. Коли її запалено, то було присмно на неї дивитися. Як спокійно і граційозно вона горіла, а опісля дотлівала. Із зворушливим почуванням пращалося юнацтво зі собою та місцем таборування. Пращали могутні скелі своїх приятелів-пластунів, а верхи дерев і кучеряві ліси в останнє нашіптували їм слова „незабудь... на друге літо знову приїзджай".... Мельодійний струмок, запах смерек і ялиць з нічним темносиньо-зоряним небом причаровували пластунів до місця. Вдивляючися в останню таборову ватру, пластуни відчували пекуче сонце з лагідним охолоджуючим вітерцем, отой слізний і смаковитий дим з таборової кухні, а оця ватра символізувала тепло, що було нам таке близьке...

Бо пластування дружба, що тягне магнетом... На другий рік ми приїдемо до табору... — думали всі учасники цьогорічного табору — „де місяць стелить спокій для усіх".

Н. Ц.

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіґрам

Seagram's FIVE STAR

Canada's largest-selling rye whisky.

Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.

Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

І. Поворозник в Іміграційній раді

Міністер Дж. Монро оголосив, що Ілля Поворозник призначений повним членом Іміграційної ради апеляцій (Імігрейшн Апіл Борд), яка уповноважена розглядати всі скарги в справах іміграції.

І. Поворозник приїхав до Канади в 1936-му році. Він дістав ступінь бакалавра (Бі Ей дігрі) в Університеті Західнього Онтаріо, пізніше студіював адміністративні справи у торонтському університеті.

І. Поворозник — довголітній активний і провідний член в українському громадському та церковному житті. Він був головою МУН Канади, заступником голови УНО Канади. Тепер він є головою фінансового комітету цієї ж організації та довірений (трасті) сепаратної школи.

Ілля Поворозник

Дж. Минро, міністер праці федерального уряду, повідомляє „Українські Вісті" про вище подане призначення та висловлює надію, що в майбутньому подібних призначень буде більше.

Вісті з Торонта

(закінчення з стор. 3.)

у цьому році драму на 5 дій І. Франка „Украдене Щастя". Вистава відбулася у залі „Тави Гол" Ст. Лоренс Театру, яка має амфітеатральну побудову і відкриту, призначену для театральних вистав, сцену. Вечір вистави вибрано на час СКВУ: п'ятницю, 2 листопада. Українська група виступала п'ятою з черги — за чеською, англійською, японською і фінляндською. Режисером драми був Ю. Бельський, декоратор О. Теліжин і костюмер Марія Левицька. Акторський склад був дуже добрий.

Підбір цього твору Франка на час Конґресу СКВУ був дуже щасливий задумом і в ньому „Заграва" дала дійсне театральне мистецтво високої кляси. Керівництво зєднаного ансамблю перебрав довголітній його адміністратор і актор. В. Довганюк.

ВДАЛИЙ КОНЦЕРТ СТРУННОЇ ОРКЕСТРИ. Музичний Інститут ім. М. Лисенка у Торонті, влаштував 18 листопада ц.р. в авдиторії Вест Парк секондари скул, дуже вдалий концерт з творами: Баха, Витвицького, Вівальді, Генделя, Голста і Янечека. Цей раз струнна оркестра під проводом проф. І. Коваліва включила у свій концерт дипломованих солістів, які своєю мистецькою грою внесли оживлення у програму. О. Ковалів і Г. Стрілець знаменито вивязались із своїх завдань, як солісти у двох творах, у концерті ля мінор на дві скрипки з оркестрою А. Вівальді та у такому ж „подвійному" концерті ре-мінор Й. Баха. З великим признанням для диригента і членів оркестри треба відзначити великий поступ у праці і досягненнях, які робить наша молодь у музичному напрямку.

В. Дідюк

Короткі вістки

► **Перший раз у Канаді** перевезено пошту літаком в 1918 р., коли капітан Б. Пік перевіз із Торонто до Монреалю 120 листів.

► **Перші літні оселі** нудистів, що живуть в таборах зовсім без одягу, появилися в Німеччині в 1912 р.

► **Найбільша в'язниця** в цілому світі є в місті Харкові в Україні. В ній можна примістити 40.000 в'язнів.

► **Найбільша** танцювальна забава, яку клинебудь влаштовано, відбулася в часі вистави худоби в Юстон, Тексас, де танцювало 16,500 осіб.

► **Половину всього** світового збору кукурудзи виростають у США.

► **В 1973 році зібрано в** цілому світі 348.6 мільйонів метричних тонн збіжжя.

► **В 1961 році жило на** канадських фармах 12% населення, а в 1971 лише 7%.

► **Китай переговорює з** Арґентиною в справі закупу одного мільйона тонн кукурудзи річно.

► **У 18 американських** стейтах пчоли продукують 169 різних родів меду.

► **Модерна фарма** зужиє денно 300-600 ґальонів води.

Українці серед папуанців Нової Ґвінеї

о. Ігор

МАДАНҐ

Вже з вікна літака місто Маданґ виглядає гарно. Кругом — острови, затоки, пляжі, повінь зелені, високі пальми. Послужливі службовці летунської лінії везуть мене автобусом до католицької місії, де мешкає Владика дієцезії Маданґу. Велика катедра з прегарними вітражами стоїть майже над самим морем. Зголошуюся до резиденції священиків. Кругом — школи для тубільців, а збоку мала школа для білих дітей.

Неділя. Приїзджаю до Маданґу рано. Иду до катедри молитися й поглянути на людей. Їх там досить багато. Вони — легко, але пристійно зодягнені. Більшість старших — білі, молодші й діти — тубільці.

Владики немає в місті. По обіді виїзджаю зі старшим чоловіком-учителем на оглядини міста. Спочатку він знайомить мене зі своєю дружиною і священиком-гостем, що саме живе в його просторій хаті. Дальше він бере мене довкола затоки, показує мені школи, церкви, лікарні. Говоримо про нашого земляка Миклуху Маклая, про якого мій супровідник знає дуже добре і везе мене майже на те саме місце, де 100 років тому українець перший ступив на цю чорну землю.

Маданґ оточений численними селищами, і ми заїзджаємо до деяких з них. В одному такому селищі оглядаємо досить помітну фабрику глиняного посуду, який виробляється руками тубільних жінок. Працюючі матері оточені дітьми, які бігають скрізь довкола.

На кінець вступаємо до комунікаційної установи „Сабмарин кейбл". Тут зв'язковий пункт телефонно-телеграфного кабля, що лежить на дні Тихого океану і сполучається, одним кінцем з Австралією, а другим — з Ванкувером через Гонолюлю. То — справжнє диво сучасної техніки. Звідси можна говорити з цілим світом. Черговий службовець нас радо вітає. Всюди чисто, аж світиться. Виходимо з прохолодного будинку в тропічну спеку....

Другого дня після Служби Божої і сніданку вибираюся пішки над побережжям моря. Скоро доходжу до найкращого военного пам'ятника в ПНҐ. Це висока на 92 стопи колона, зроблена у вигляді бомби. Пам'ятник побудований в честь вояків-тубільців, що брали участь у другій світовій війні. Спочиваю в холодку якогось тропічного дерева та дивлюся на море.

Другого дня малий автобус летунської лінії відвозить мене на летовище і я знову — в дорозі.

Народження нової нації

Ми друкуємо тепер репортаж о. Ігора з відвідин островів Нової Ґвінеї. Для кращого зрозуміння його описів подаємо новинку про політичне положення цих островів. Ред.

Наступного місяця Австралія дає незалежність папуанцям східньої частини Нової Ґвінеї та туземному населенню великої кількости інших островів, що лежать на схід та північний схід від цього великого острова. Проте ця незалежність не буде повною бо Австралія залишає за собою два важливих міністерства — міністерство зовнішніх справ та міністерство оборони.

Західня частина Нової Ґвінеї належить до Індонезії. Східня частина Нової Ґвінеї в 1906-му році перейшла з британського до австралійського управління, а північна частина з рядом островів Архіпелаґу Бісмарка, що колись належали Німеччині, були передані мандатом Ліґи Націй після поразки Німеччини в першій світовій війні.

Всього на цій розкиданій території живе 2.5 мільйонів людей, поділених на більше як 1000 різних племен, які вживають біля 500 відмінних мов. Деякі з цих племен ніколи не бачили колеса, а їхня оздоба складається з фарби, пір'я, шару свинячого товщу та пучків трави.

Незалежність власної країни була б причиною великої радости та святкувань у майже кожній частині світу, але не в Новій Ґвінеї, бо як твердить „Ньюзвік" населення цієї прегарної частини світу не тільки не хоче незалежности, але прямо боїться її.

Багато тубільців живуть ще в стилі кам'яного віку. Деякі з них — людоїди, інші ритуальним порядком їдять мозок мертвяків. Тубільці вірять у магію і уявляють, що такі речі, як радіо, годинники чи літаки то наслідки магічної сили ворожбитів.

Австралійці були досить поблажливі на цих територіях і вкладали більше грошей в них, ніж забирали з копалень чи рільництва. Вони також будували школи, університети, лікарні, тощо. Під натиском австралійців повстала тут ткась подоба парляменту, діловою мовою якого став піджін, тобто зіпсований жарґон англійської мови, яким порозумівається тут багато людей.

Головою нової держави стане 36-ти-літній Майкл Сомейр, колишній кореспондент. Він свідомий складности своїх завдань, в основі якої лежить не лише племінний поділ, але також самостійницькі стремління окремих частин території. Серед них — острів Боґенвіл, який не хоче ділитися значними прибутками з великої копальні мідної руди на цьому острові. В Папуа теж існують такі сепаратистичні настрої, бо краще розвинена частина цієї території не хоче жити в одній державі з більш відсталою частиною країни.

Ще однією важливою проблемою нової держави буде масовий виїзд австралійців, головно менших урядників та підприємців. Деякі австралійці дивляться на тубільців як на гірську різновидність мавп і саме ці люди не хочуть лишатися в новоспеченій державі в страсі перед неуникненним, на їх думку, безладдям та насильством, яке повернеться проти них, як відносно недавно в Конґо.

Проте майбутній голова держави Сомейр — оптимістичний. Він гадає, що кращий тип австралійців лишиться, до безладдя та насильства, як було у Конґо, не дійде.

Мої Канадські шляхи

(закінчення з стор. 6.)

нара, який закінчує в слідуючому році й дістає вчительське свідоцтво першого ступня, після чого дістав перше вчительське призначення в публічній школі в Васил, Алберта.

Кілька чергових років він навчає в албертських школах. І так в 1927-ому році він навчає в школі „Прут", а два роки пізніше стає керівником публічної школи в Шипинцях, де вчить до 1932 р. Чергові три роки він був керівником школи в кольонії Чернівці. В 1935 р. він перериває свою вчительську працю на один рік, бо Елеваторна компанія заанґажувала його на один рік вести протикомуністичну пропаґанду серед українських поселенців, які тоді переживали важку господарську кризу. Важке господарське положення Канади, а з тим й українських поселенців, головно фармерів, використовували канадські комуністи для комуністичної пропаґанди, наслідком чого чимало українських поселенців опинилося в комуністичному таборі. Щоб цьому протидіяти, Елеваторська компанія післала Володимира Купченка з пропаґандивними та розясноючими доповідями в українські околиці. Зі свого завдання Володимир Купченко вив'язався дуже добре.

Свої поїздки використав покійний Володимир теж для іншої цілі. Його захопила політика й він дістав був номінацію на посла з консервативної партії. В часі своїх поїздок він теж пропаґував кличі своєї партії. Одначе його партія стала вже непопулярною, бо не могла нічого вдіяти проти господарської кризи й вона програла вибори. До влади в Алберті прийшла партія суспільного кредиту. Але Володимирові Купченкові треба висловити признання, що мав відвагу старатися про номінацію на кандидата на посла й її дістав.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, вриятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

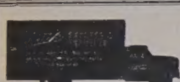

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої рангу до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ХІРОПРАКТОР
Спеціяліст від хребта і ставів

DR. V. A. BAYROCK
CHIROPRACTOR
9617 - 111 Ave. Ph.: 422-7656 Edmonton, Alta

Чистка в Грузії

Мешканці батьківщини Сталіна Грузії користувалися увесь час за володіння Сталіна, а й відтак відносною свободою. Їх не обов'язували комуністичні правила життя ні приписи комуністичної партії. Наслідком того вони на практиці й не узнавали приписів комуністичного господарства, а старалися й надалі задержувати приватну власність. Та тепер прийшов кінець вільній господарці і п'яти мільйонам грузинів. Уряд СССР настановив шефом комуністичної партії Грузії 45-річного кол. шефа поліції в Грузії Е. Шеварнадзе, який уже рік переводить чистку в грузинському партійному та державному апараті. Він вже звільнив з вищих партійних становищ 45 грузинів за брання хабарів та за недостачу партійної дисципліни.

Як пише грузинська партійна газета „Заря Востока", 4,000 грузинських родин, між ними чимало й партійних достойників, жили вигідно із прибутків з приватних підприємств. Вони побудували собі доми переважно на побережжі Чорного Моря й жили там дуже вигідно. Як пише вищезгадана газета, багато із них покривало свої доми мармуром в той час, коли не доставало будівельних матеріялів для викінчення шкільних будинків та для пересічних фабричних робітників. Між віллями партійних достойників була одна з білярдовою залею та мармуровою підлогою в лазничці а її побудова коштувала 350,000 рублів, або прибл. 490,000 долярів, а дальших 158,000 рублів, або 221,200 долярів виплачено на її внутрішнє викінчення та декорації.

„Того рода будинкам буде тепер кінець — заявив тепер Шеварнадзе, який сказав, що „ніхто не може числити на ніяке милосердя, без уваги на його становище та давні заслуги".

---o---

► **Умово хворий** француз ніс бомбу до мешкання своєї дружини під Парижем, з якою він посварився. По дорозі в підземній залізниці бомба вибухла, вбила його та ще одного чоловіка, а 9 осіб поранила.

► **Американська** летунська лінія „Юнайтед ер лайнс" зменшує в січні на 100 польотів свої польоти в США й звільняє з праці 950 працівників. В той спосіб зменшить зужиття пального на 5%.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

● **ДЛЯ ВЕДЕННЯ ХАТ**нього господарства (варення, прання, прибирання, тощо) для двох мужчин — батька та сина— потрібна жінка, яка може доходити до праці, або жити на місці.

Зголошення: Іван Дацик, 11524 - 103 стр.; тел.: 479-3048.

---o---

● ДІВЧИНА 30 років життя, приїхала з Польщі на відпустку й шукає знайомства із хлопцем до 36 років в цілі одруження.

Листи, по можности зі світлиною, слати до „Українських Востей" під "ЗНАЙОМСТВО".

---o---

● Старокрайові ковдри з вашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

---o---

● **ХОЧЕТЕ ВЕСТИ власний** бизнес у вільному часі? Не треба ніякого досвіду.

Телефонуйте на число: **VANDA BEATY COUNSELOR COSMETICS**
487-3854 між годинами 4-6 пополудні.

---o---

Вісім років каторги за оборону мови

22-літній Степан Сподарик був арештований і засуджений у Миколаєві на вісім років каторги, за те, що він ударив другого юнака, який заговорив до нього російською мовою.

В редакційній статті „Трутизна", написаний М. Торовським, яка появилася 23-го серпня в обласній газеті „Ленінська молодь", Петро Горак розповідає про факти, що довели до бійки.

В своєму дописі до газети Горак описує як він пробував роззести бійку двох юнаків у селі Рудники біля Миколаєва.

Коли Горак сказав припинити бійку, Сподарик припинив, підійшов до нього і, згідно з Гораком „вульгарно і зухвало" сказав: „Дивися, цей москаль говорить до мене по-своєму" і вдарив Горака в обличчя. Тоді Горак схопив Сподарика довкола талії і запитав його пояснити свою поведінку. Сподарик відповів йому тим, що кинув Горака на землю і той тимчасово знепритомнів.

У своєму листі до газети Горак — активний член комсомолу — збирався позивати Сподарика на суд. Сподарик — теж комсомолець. Каже Горак у своєму доносі до газети: „Повірте мені, я не серджусь на нього, і не хочу його крови, але я ненавиджу те зло, яке він носить у собі, а саме український буржуазний націоналізм".

Влада арештувала Сподарика й судила не так за його фізичний напад на особу Горака, як за його напад за вживання Гораком чужої мови. Під час суду прокурор Б. Т. Антоненко пробував довести, що Сподарик був насичений „українським буржуазним націоналізмом", а крім того був звичайнісіньким хуліганом.

Суд засудив Сподарика на вісім років каторги за хуліганство.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Українське поселення в Саскачевані

І ТЕСЛЯ

Українські оселі. На північ від Канори і Кемсек, розташувалися вздовж залізничого шляху і дороги ч. 49, рівнобіжної до шляху Канора-Кемсек. Вони творять окрему групу поселень, до якої належать села Арран, Пеллі, Норквей, Гайєс, Стенен і містечка Стурджіс і Прісвил. Околиця бідніша від попередньо описаних. На північ від ключа названих місцевостей поверхня землі дуже нерівна і трудна для оброблювання машинами. Грунти здебільша піскуваті або глинисті з домішкою каміння, слабо родючі. Сільська людність, зокрема молодь мігрує в інші околиці, де може найти кращу працю. Через те села й місточка розвиваються дуже повільно.

При нагоді поїздки в цю околицю я відвідав на фармі недалеко с. Арран письменника й поета, емеритованого учителя Михайла Чорнейка. Його книжка п.з. „Щоб не забути" містить цінний матеріял для історії Етельберт, Арран і Пеллі.

Мельвил і околиця. Мельвил, положений на перехресті залізничих та самоходових доріг з Йорктону до Ріджайни і з Вінніпегу до Саскатуну, 26 миль на південний схід від Йорктону, творить південносхідній кут Йорктонщини. Далі на південь і на схід розкинулися поселення мадярські, німецькі та англійські.

Українська міська громада начислює понад 600 осіб, переважно залізничих робітників, довколишніх фармерів, що на старші літа переселилися до міста, невеличкого числа урядовців, підприємців та професіоналістів, переважно учителів. Старші мешканці міста оповідають про колишне гарно розвинене громадське і суспільне життя, яке внаслідок збайдужіння місцевої інтелігенції цілком завмерло. Околиця Мельвил рівнинна або легко хвиляста, слабо відводнена, з великим числом плоских заглибин, занятих озерами. Грунти бувають різної якости. Сільська людність мігрує з околиці завдяки чому площа одиничних фарм зростає.

З Мельвил до Лерос. Українські села й місточка Йорктонщини розташувалися в більшості при станціях залізничих доріг, що перетинають область з південного сходу на північний захід. Першим від півдня є ключ поселень при дорозі з Мельвил у напрямі на Саскатун. До нього належать села Бірмінгам, Фенвуд, Гудів, Габберд, Айтуна, Джесмін, Келлігер і Лерос. Оселі повстали після побудування залізниці в 1906 р., хоч околиця була оселена кілька літ раніше.

В напрямі на північний захід від Мельвил висота поверхні зростає від 1800 стіп до 2000 стіп і більше. Рівнинний краєвид переходить у горбовину Бівер Гилс, з характеристичними льодовиковими фармами, озерами й лісами. Велику лісову площу на північному сході, від залізничого шляху Гудів-Айтуна, залишено як резерват. Площа дуже трудна до загосподарювання й українські піонери мусіли витратити багато праці і гроша на корчування лісів та усування каміння.

Перші українські поселенці прибули в околицю під кінець минулого століття, але головна колонізація прийшла в 1900-их роках. Поруч із українцями живуть англосакси, німці й поляки (в околиці Айтуна). Перед 1931 р. більшість сільського населення жила на фармах. В 1961 р. густота рільничого населення зменшилась до 15-19 осіб на 1 кв. милю. Значний відсоток рільничої людности мешкає в селах.

На окрему згадку заслуговує містечко Айтуна (індіянська назва для ланцюга озера), 26 миль на північний захід від Мельвил. Ігумен манастиря оо. Редемптористів, Впр. о. Ст. Бахталовський, дав загальну характеристику українців у містечку й околиці. У зв'язку з міграцією сільського населення до міст і консолідацією шкіл зникли українські топографічні назви шкільних округ — Ольга, Стрий, Галич і ін. Українська громада Айтуни добре зорганізована. Р провінційній легіслятурі репрезентує її від довшого часу ліберальний посол Б. Л. Корчинський.

---o---

► **Кожного року в світі** виробляють прибл. 160 мільйонів годинників. 28% з того купують мешканці США. Половина з тих останніх є вироблена однією компанією.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Бядґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван
кожної середи.
Тел.: 543-3464

Як щадити пальне?

Американський президент Р. Ніксон зобов'язав американців не їхати на позаміських дорогах („гайвейс") більше, як 50 миль на годину, щоб щадити пальне („ґазоліну"). У зв'язку з тим деякі американські журнали подали інформації, кілько пального зуживає автомобіль при різній скорости.

Якщо автомобіль їде зі скорістю 30 миль на годину, то він переїде одним ґальоном пального 15 61 милі. При скорости 40 миль, він переїде 14 89 миль, при скорости 50 миль переїде 16.98 миль, при скорости 60 миль переїде 13.67 миль, а при скорости 70 миль на годину він переїде одним ґальоном всього 11.08 миль.

---o---

ХАЙ ЖИДИ ВЕРТАЮТЬСЯ ДО СВОЇХ КРАЇН!

Таке домагання поставив лібійський президент М. Кадафі. На його думку, всі жиди, що прибули до Ізраїля після 1948 року, тобто після проголошення держави Ізраїль, повинні повернутися до тих країн, звідки вони прибули до Ізраїля. На думку Кадафі, лише тоді може запанувати мир між Ізраїлем та арабами. Покищо, пропозиції Кадафі ніхто не бере серйозно.

---o---

ХТО ВИРОБЛЯЄ НАЙБІЛЬШЕ?

Населення США становить лиш 5% населення всього світу, але США виробляють четвертину всіх товарів та дають четвертину послуг цілого світу.

СССР, хоч має більше населення, як мають США, то СССР виробляє менше, як половину того, що виробляють США

Покищо, США не може перемогти у виробництві та послугах ніяка держава світу.

---o---

► **Протягом перших** вісім місяців продано 3.1 мільйонів тонн саскачеванського поташу за суму 122.9 мільйонів долярів, на 252,000 тонн більше, як у тому самому часі минулого року.

► **Найменшою** канадською провінцією є Остров Принса Едварда, який має 2,200 квадратних миль поверхні й 110,000 мешканців.

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Погрожують дружині Захарова

Поліція загрозила дружині совєтського фізика А. Захарова, що, якщо вона не буде співпрацювати з поліцією, то її пішлють до шпиталю для умово хворих. Захаров є винахідником совєтської водневої бомби, але він тепер перестерігає вільний світ, щоб не йшов на ніякі умови з совєтським урядом, бо цей гнобить всяку свободу думки. Поліція арештувала би Захарова, але в його обороні станули багато закордонних науковців, які загрозили, що зірвуть усяку співпрацю з СССР, якщо Захарова арештують. Тепер поліція хоче використати проти нього його дружину.

---o---

Накидаються на китайців

Совєтська урядова газета „Известия" надрукувала статтю, в якій закидає китайцям, що ті хотіли втягнути в війну на Близькому Сході США та СССР. „Пекін привітав арабсько-ізраїльську війну з великим вдоволенням" — пишуть „Известия" й „від самого початку війни Китай старався втягнути в війну СССР та США, загострюючи відносини між тими двома державами". „Известия" не подають ніяких доказів на свій заміт.

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

SAFEWAY

We've decked our stores with Foods at Savings!

The Christmas holiday is uppermost in homemakers' minds these days. But so is how to prepare for the big holiday with a budget already weakened by gift buying! We have been very busy stocking our stores with many selections at low prices to help you shop at savings. We have lots of things to buy ahead for the holiday . . . for busy-day meals . . . for home baking and for gift giving. Let us help you get ready for Christmas . . . come shopping at Safeway!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

► 16 українських карток — $1.75

► 18 українських карток — $1.75

► 20 українських карток — $2.00

► 18 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....